

**Proceedings of the Eighth Session of the Assam Legislative
Assembly assembled after the Second General Election
under the Sovereign Democratic Republican
Constitution of India**

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 a.m.
on Monday, the 7th March, 1960.

PRESENT

Shri Mahendra Mohan Choudhury, B.L., Speaker in the Chair, eight
Ministers, four Deputy Ministers and seventy-eight Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

Starting of Engineering College at Jorhat

Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur) asked :

*8. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to
state—

(a) What steps have been taken to start the Engineer-
ing College at Jorhat ?

(b) When the College will start teaching ?

**Shri RADHIKA RAM DAS (Deputy Minister, Educa-
tion)** replied :

8. (a)—Steps have been taken to procure the necessary
equipments, construct the buildings and recruit the necessary
teaching staffs.

(b)—All possible efforts are being made to start teach-
ing in the College from July 1960.

**Petition alleging forceful eviction from the land from the
Adhiars of Golakganj Agricultural Farm**

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj)
asked :

*9. Will the Minister-in-charge of Agriculture be pleased
to state—

(a) Whether it is a fact that some adhiars in the
Golakganj Agricultural Farm in Dhubri

Subdivision have filed petition to Government for more than a year ago alleging that they had been evicted from the land forcibly by the Farm authority ?

- (b) What action Government took to protect the interest of the adhiars concerned in this case ?
 (c) Whether Government Farm can cultivate these land in Adhiary system ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture) replied:

9. (a)—No petition from adhiars in the Golakganj Agricultural Farm alleging forceful eviction from the land was received.

(b)—Does not arise.

(c)—The Government farm land cannot be given on Adhiary system, because such a farm is expected to make use of modern scientific findings, conduct some trials and experiments when necessary, produce seeds of some crops even when it is not paying—all of which are likely to be incompatible with an Adhiary system.

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj): Is it not a fact that the petitioners submitted the petition to the Minister himself when he was on tour on that side ?

Mr. SPEAKER: The answer was given in question 9(a)—“No petition from adhiars in the Golakganj Agricultural Farm alleging forceful eviction from the land was received”.

Shri MOHI KANTA DAS (Barchalla): Is it a fact that people were allowed to cultivate Farm land on adhiar term ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY : There was a petition submitted by the people concerned to that effect to the Revenue Minister and they prayed to the Government to give the land in question to them on settlement.

Proposal for construction of Bund from Flood Relief Emergency Fund received from Sibsagar Embankment and Drainage Division

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra) asked :

*10. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Flood Control) be pleased to state—

- (a) Whether Government received some proposals for the construction of bunds from Flood Relief Emergency Fund during the year 1959-60 from Sibsagar Embankment and Drainage Division ?

(b) If so, what are the proposals ?

(c) Whether Government has sanctioned the said proposal and if not, why not ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY [Minister, Public Works Department (Flood Control)] replied:

10. (a)—No proposal for construction of bund from Flood Relief Fund was received from Sibsagar Embankment and Drainage Division.

But Revenue Department had sanctioned Rs.15,000 on Test Relief Basis for raising the village road from Barali to Gualgaon bund and Rs.15,000 for completion of certain bund at Majumelia area in Sibsagar Subdivision.

(b) & (c)—Does not arise.

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra): Emergency Flood Measure হিচাপে দাবিকা বান্ধ আৰু দিহিঙিয়া গাঁৱৰ পৰা অসম ট্ৰাঙ্ক বোডলৈকে দিচাঙৰ বাওঁ পাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ বিকমেণ্ড কৰিছিল আৰু কাগজতো ওলাইছিল। এই বান্ধবোৰ কেতিয়া হব ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: ইয়াত প্ৰশ্নটো হৈছে—Flood Relief Emergency Fundৰ পৰা কৰিব লগা বান্ধ। প্ৰশ্ন কৰিব বান্ধৰ কাম ভাৰত চৰকাৰৰ approval ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। ইয়াৰ বাবে টকা দিব ভাৰত চৰকাৰে

Shri DURGESWAR SAIKIA: এইবোৰৰ বাবে টকা মঞ্জুৰ হৈছেনে নাই ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: ভাৰত চৰকাৰে এতিয়াও টকা দিয়া নাই। শিৱসাগৰৰ কাৰণে প্ৰায় ১৮ লাখ টকা আৰু কিছুমান অতিৰিক্ত আচনি দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ বাহিৰ পৰা লোৱা হব।

Maulavi RAHIMUDDIN AHMED (Jamunamukh): যিবিলাক বান্ধ আধা বন্ধাই আছে সেইবোৰ এই বছৰতে পুৰা কৰিবলৈ চৰকাৰে চেষ্টা কৰিবনে ?

M. MOINUL HAQUE CHAUDHURY: সেইবোৰ পুৰা কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা চলি আছে। আৰু টকা পালেই হব পাৰে।

Shri DURGESWAR SAIKIA: ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা টকা পাব বুলি আশা কৰিব পাৰে নে ?

Mr. SPEAKER: চেষ্টা চলি আছে।

Shri DURGESWAR SAIKIA: কিমান দিনৰ পৰা চেষ্টা কৰিছে ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY [(Minister, P.W. D., Flood Control)] : বাজেট বক্তৃতাত বিত্ত মন্ত্রীয়ে এই কথা বহলাই কৈছে।

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri) :
গৌৰী সাৰ্গবৰ পৰা দিখৌ মুখলৈকে বৰ আলিব কাষত মাটি দিয়াতকৈ দিখৌৰ কাষেদি
মঠাউৰী দিয়া নহল কিয় ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) :
দিখৌৰ মঠাউৰীৰ কৰাণেটেণ্ডাৰ বিচৰা হৈছিল, কিন্তু এলাইনমেণ্ট গোনমান হোৱা বাবেই
অন্য পলন হৈছে।

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were laid on the table)

Number of Public Health Dispensaries in Dibrugarh and North Lakhimpur Subdivisions

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa) asked:

17. Will the Minister, Medical be pleased to state—
- (a) The number of Public Health Dispensaries in Dibrugarh and North Lakhimpur Subdivisions separately ?
  - (b) Where are they located and what are the names of these Dispensaries ?
  - (c) Whether there are proposals to construct new Public Health Dispensaries in the district of Lakhimpur ?
  - (d) If so, where ?
  - (e) Whether it is a fact that there is no such dispensary in the Lahoal Assembly Constituency, *i.e.*, in the area covered by Lahoal, Rohmorja, Moderkhat and Mancotta Mouzas ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Medical Minister) replied:

17. (a) & (b)—Dibrugarh Subdivision:—

1. Hilputa State Dispensary.

2. Lengeri

” ”

3. Sissia-Bakulani

”

4. Katetung State Dispensary
5. Phillobari „ „

North Lakhimpur Subdivision:—

1. Maskhowa State Dispensary.
2. Azad „ „
3. Narayanpur „ „
4. Panigaon „ „
5. Dholpur „ „
6. Simolguri „ „

(c) & (d)—Yes, at the following places—

1. Kacharipather	}	Dibrugarh Subdivision.
2. Kakapathar		
3. Kathalguri		
4. Dewrighat		
5. Modhupur		
6. Gorchiga-Mirigaon—North Lakhimpur Subdivision.		

(e)—Yes.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): May I know from Government why the number of dispensaries in Dibrugarh Subdivision is less than its counterpart the North Lakhimpur Subdivision one of the most backward Subdivision although Dibrugarh is the biggest Subdivision in Assam ?

Shri RUP NATH BRAHMA (Minister, Medical): There is demand for dispensaries every where.

Mr. SPEAKER: The hon. Member's question is why the number of dispensaries is less in Dibrugarh Subdivision ?

Shri RUPNATH BRAHMA: Dispensaries are generally established according to the demands Sir.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): Whether the Minister-in-charge knows that there is a demand for establishment of Dispensaries from the Dibrugarh Subdivision and for sometime past there was an assurance to establish a dispensary in Dibrugarh Subdivision and some amount was allocated for the purpose but nothing has materialised. For example, the Kakapathar dispensary was sanctioned in 1958 but even now in 1960 the dispensary has not been constructed. Why there has been so much delay for construction of dispensaries in Dibrugarh Subdivision ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Medical): We have to take into consideration many other points, so there has been some delay. We have to get the land and as soon as a dispensary is sanctioned, the matter goes to the Public Works Department who will prepare the plans and estimates and it is the Public Works Department who does the construction work.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: When land was available for construction of a dispensary at Kakapathar and when the dispensary was also sanctioned in 1958, why it has taken more than two years to construct the dispensary ? May I know what is the reason for this undue delay ?

Shri RUPNATH BRAHMA: We will see that the work is expedited.

Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur): Is demand alone a criterion for establishment of dispensary ?

Shri RUPNATH BRAHMA: Demand is one of criteria but there are other aspects we have to take into consideration, such as availability of land and fund.

Shri HARESWAR GOSWAMI: Is it a fact that the policy of the Government is to have dispensaries on the basis of population ?

Shri RUPNATH BRAHMA: We have to take the question of population, also the area and the demand before the Government can establish a dispensary.

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): By demand my colleague means sound demand.

Shri MOHIKANTA DAS (Barchalla): The question is whether it is a fact that public dispensaries are sanctioned according to the demands. In that case will the Minister-in-charge say why a dispensary has not been established at Dapota although there has been a demand from the public of that place for the last three years ?

Shri RUPNATH BRAHMA: I want notice of that Sir.

Shrimati LILY SENGUPTA (Lahowal): লাহোৱাল সমষ্টিৰ পৰা বিভিন্ন অনুষ্ঠান—বৈদ্য, যুৱক সংস্থা, মহিলা কংগ্ৰেছ আৰু উন্নয়ন বোৰ্ড আদিৰ পৰা প্ৰধান দাবী (First Priority) কৰিছিল যে তাত হাস্পাতাল হ'ব লাগে এতিয়াও কিয় হোৱা নাই ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Medical) : এই স্বীকাৰ কৰিছো যে তাত হস্পিতেলৰ দৰকাৰ আছে। কিন্তু অন্যান্য ঠাইৰ কথাও ভাবিব লাগে। আৰু তাত বে দিয়া নহব সেইটো নহয়।

**Number of Veterinary Hospitals and Dispensaries
in the State**

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri)
asked:

18. Will the Minister, Veterinary be pleased to state—

- (a) The number of the Veterinary Hospitals and Dispensaries respectively all over the State?
- (b) The number of such hospitals and dispensaries in the Sibsagar Subdivision and their locations?
- (c) Whether Government is proposing to open such hospitals and dispensaries in other places of the Subdivision and if so, when?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Veterinary) replied:

18. (a)—The number of Veterinary Hospitals and Dispensaries in the State:—

Veterinary Hospitals	...	...	...	13
Veterinary Dispensaries	...	...	...	108

121

A list of Veterinary Hospitals and Dispensaries district-wise is placed in the Library Table.

(b)—There is one Veterinary Hospital in Sibsagar Town and four Veterinary Dispensaries at Sibsagar, Nazira Moranhat and Sonari.

(c)—It is proposed to establish Veterinary Dispensaries in (1) Borhat, (2) Jhanji, (3) Namti during the Second Five Year Plan period.

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri): Whether the land for Borhat Veterinary Dispensary has been selected ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Veterinary): Yes. It is in the process of selection.

Shri MOHI KANTA DAS (Barchalla): What is the principle for establishment of a veterinary dispensary ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: The actual necessity, population *cum* area and the fund position all these have to be taken into consideration.

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj): May I know whether all these hospitals and dispensaries are functioning or some are there only in name.

Mr. SPEAKER: You mean without doctors.

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI: Yes, Sir, doctors, medicines, equipments, etc.

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Yes, Sir, it is an unfortunate fact that there are dispensaries without doctors.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): In the list placed on the library table it appears that all the plains districts of Assam have got at least one veterinary hospital except the Lakhimpur district. May I know why the Lakhimpur district has been omitted in making provision for veterinary hospitals while some of the districts have got four.

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: It is a matter of history. The framers of the Second Five Year Plan can only answer why they did not include the Lakhimpur district.

Mr. SPEAKER: I don't think this is a proper answer. The Minister must take responsibility in this matter.

Shri MOHIKANTA DAS: If the Minister feels that there was an error he should be prepared to admit the error and rectify it.

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: This will be considered at the time of framing the Third Five Year Plan.

Shri HIRALAL PATWARI (Panery): With regard to (c), there was a proposal for establishment of a hospital at Tangla and the Department had asked for land from the Primary Panchayat President at Tangla. So far as I know the land has already been given to the Department. But the name of Tangla hospital has not been mentioned in (c).

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: I think the hon. member has forgotten Geography. Tangla is not in the Sibsagar Subdivision.

List of Mauzas in Sibsagar, Nowgong and Kamrup Districts through which the pipe-line from Naharkatia to Gauhati will pass

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri) asked :

19. Will the Minister, Revenue be pleased to state—

(a) Through which Mauzas of Sibsagar, Nowgong and Kamrup Districts, the pipe-line from Naharkatia to Gauhati will pass ?

(b) Whether Government will pay compensation to the value of land and other properties such as crops, house ponds, etc., through which the pipe-line will pass ?

(c) If so, how the value of properties will be ascertained ?

(d) What will be the area in breadth—it will take ?

(e) Whether Government is aware that the 'Pipe-line' will take away the entire paddy and house-lands of some families ?

(f) Whether Government will rehabilitate such families ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) replied :

19. (a)—A list of Mauzas through which the pipe-line will pass has been placed on the Library Table.

(b)—Yes. The full compensation admissible under the law will be paid to the owner.

(c)—According to the principles laid down in section 23 of L. A. Act, 1894.

(d)—Sixty feet.

(e)—In the Sibsagar and Lakhimpur Districts, where the survey has been completed, it has been reported that no family is likely to lose its entire paddy and homesteads lands by

the acquisition. In respect of the other districts, the survey is not yet complete and definite information cannot be furnished at this stage.

(f)—If in any case, a family is deprived of its entire land, the question of its rehabilitation elsewhere will certainly be considered. According to the Government resolution of 1958 regarding settlement of land, persons who have lost their land due to acquisition get first priority in the matter of settlement.

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri): May I know whether this sixty feet will be retained permanently or some portion will be released later on ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue): Twenty feet just in the middle is necessary for the pipeline and 20 feet on either side is necessary for movement of machinery. When the pipeline is set up they are prepared to allow cultivation on these 20 ft. both sides. But acquisition cannot be made on this condition, so the entire 60 ft. is being acquired.

Regarding Saikhowaghat-Sadiya Ferry Service

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa) asked :

20. Will the Minister-in-charge, P. W. D. (Roads and Buildings), be pleased to state--

(a) Whether it is a fact that there were instructions from the Government that there should be two trips up and down in the ferry service between Saikhowaghat and Sadiya ?

(b) Whether Government will be pleased to furnish the periods (i) when there were two trips (ii) when there was only one trip in the Saikhowaghat-Sadiya Ferry Service during the period from 1st March 1959 to 31st December 1959 ?

(c) What is the capacity of passengers in each trip in Saikhowaghat-Sadiya Ferry Service ?

(d) Whether Government has lately received any complaint of overloading in the said ferry ?

(e) Whether there is any system of recording complaints there in complaint books ?

- (f) Whether watch or check is maintained to see that there is no overloading ?
- (g) Whether there is any provision to protect the passengers in that ferry from sun and rain ?
- (h) Whether there is any seating arrangements in these ferries ?

Shri GIRINDRA NATH GOGOI [Deputy Minister, P. W. D. (R&B)] replied:

20 (a)—No.

(b)—(i) There were two trips from October to March.

(ii)—There was one trip from April to September.

(c)—The capacity in each trip is 75 passengers.

(d)—No. Government have not received any complaint lately.

(e)—There is a bound book maintained by the lessee of the ferry which is available on demand by any traveller for noting any remarks.

(f)—Yes. It is frequently checked to ensure that the free board line is clearly above water.

(g)—Yes. There are hood and screen in each boat.

(h) Yes. In the passenger boat only.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): In reply to (g), it is stated "there are hood and screen in each boat". Whether the Deputy Minister-in-charge know that there is no such arrangement in mar-boats where a large number of passengers are carried and they are exposed to sun and rain for a long distance of 10 miles for nearly two hours or more.

Shri GIRINDRA NATH GOGOI: প্রশ্নটো বুজি নেপালো।

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: এই মার নাও বিলাকৰ ওপৰত hood বা ছে নাই। যাত্ৰী বিলাকে ১০ মাইল দূৰ অতিক্ৰম কৰিবলৈ দুঘণ্টা লাগে আৰু বদ বৰষুণত শুকাব আৰু তিতিব লাগে এনে অৱস্থাত যাত্ৰী সকলৰ বহু অসুবিধা হয়।

Shri GIRINDRA NATH GOGOI [Deputy Minister, Public Works Department (R. & B.)]: এই Executive Engineer ৰ পৰা তাত hood আৰু screen আছে বুলি report পাইছে।

Mr. SPEAKER: In (g), he has replied "Yes, there are hood and screen in each boat".

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): I wanted to know whether in mar-boats also there is such arrangement.

Shri GIRINDRA NATH GOGOI: There are tarpauline and Screens in mar-boats also.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: Will the Deputy Minister enquire whether his information is correct or not in respect of Sadiya Saikhowaghat ferry.

Shri GIRINDRA NATH GOGOI: This is my information from the Executive Engineer. But if the hon. member disputes it I will enquire.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: What is the seating arrangement in the mar-boats for the passengers?

Shri GIRINDRA NATH GOGOI: There is seating arrangement for 75 persons.

Shrimati LILY SENGUPTA (Lahowal): সেই নাওবিলাকত বহাৰ যি ব্যৱস্থা আছে তাত মহিলা যাত্ৰী সোমাই বহিব পৰা কিবা ব্যৱস্থা আছেনে?

Shri GIRINDRA NATH GOGOI: বোৰ কৰো নাই। There is no separate arrangement for "Mahilas".

Shri MOHI KANTA DAS (Barchella): মহিলা বিলাকৰ নিমিত্তে সেই নাও বিলাকত বেলেগ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিবনে?

Shri GIRINDRA NATH GOGOI: Surely, if necessary it will be looked to.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: With regard to (e), the reply is "there is a bound book maintained by the lessee". But a complaint can be entered only before the boat starts. Will the Deputy Minister consider maintaining complaint book in the ferry with the driver so that, when necessary, complaints can be entered by the passengers?

Shri GIRINDRA NATH GOGOI: The complaint book is maintained with lessees who is responsible for the ferry services, the driver only drives the boat.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: Whether the Deputy Minister knows that this book is available only in one bank and in the other bank there is no such arrangement?

Shri GIRINDRA NATH GOGOI [Deputy Minister, Public Works Department (R.&B.)]: It is with the lessees and whenever a passenger wants to make any complaint he can ask for the book from the lessees.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): It means a passenger will have to come to the other bank for recording his complaint.

Mr. SPEAKER: His point is that the complaint book is maintained only in one bank.

Shri GININDRA NATH GOGOI: I have no information.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA: Complaint Book খন “লেটীৰ” হাতত থাকে আৰু ইপাবত থাকি যায়। ডাইভাৰৰ হাতত থাকিলে যাত্ৰীৰ সুবিধা হব। সেই কাৰণে Complaint Book খন চৰকাৰে ডাইভাৰৰ হাতত ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে?

Shri GIRINDRA NATH GOGOI: The driver is not responsible for proper running of the ferry service. It is the lessee who is responsible.

Distribution of Barpeta Cattle Farm Milk

Shri MAHADEV DAS [Barpeta (Reserved for Scheduled Castes)] asked:

21. Will the Minister, Veterinary be pleased to state—
- (a) The amount of money received annually by selling milk of Barapeta Cattle Farm, for the last 3 years (figures to be given year by year)?
  - (b) Whether it is a fact that one Shri Bhabesh Ch. Das has been given contract for distributing the said milk at Rs.22 per 80 lbs. of milk which he offered through a petition although tenders were called for the said contract?
  - (c) When tender was called and why the contract was given on private settlement?
  - (d) Whether it is a fact that the Deputy Director, Livestock, Gauhati asked the Uttar Barpeta Trading Co-operative Ltd. if that Organisation could offer Rs. 22 per 80 lbs. of milk?
  - (e) Whether it is a fact that this Co-operative Organisation agreed at Rs.22 per 80 lbs. which was the highest the rate?

(f) If so, why the contract was settled with an individual in preference to Co-operative Society in violation of Government Principle ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Veterinary) replied:

21. (a)—1956-57	...	...	...	Rs.52,531.00	nP.
1957-58	...	...	...	Rs.31,371.00	,,
1958-59	...	...	...	Rs.30,707.96	,,

(b)—Yes, Contract was settled with Shri B. C. Das for the milk at Rs.22 per 80 lbs. of milk. It is a fact that the party offered this rate through subsequent petition, thereby raising the rate he quoted in his original tender petition.

(c)—In the month of October, 1959. This was not a private settlement inasmuch as all the tenderers were given scope to review their respective rates when Shri B.C. Das raised his quotation by a petition.

(d)—Yes.

(e)—Yes. This Co-operative sent a telegram offering Rs.22 per 80 lbs.

(f)—The telegram was not confirmed and secondly they quoted a lower rate for the Winter Season.

Shri MAHADEV DAS [Barpeta (Reserved for Scheduled Castes)]: একে সমান 'বেটত' লোৱাৰ কাৰণে স্বীকাৰ কৰি সম্বায়ে টেলীগ্ৰাম কৰা সত্ত্বেও সম্বায়েৰ লগত বন্দোবস্ত নকৰি ব্যক্তিগত এজমৰ লগত কিয় বন্দোবস্ত কৰিলে ? আৰু এই সম্পৰ্কে সম্বায়ে আপিল কৰিছিল যে তাৰ বায় কি দিলে।

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: এই Settlement টো Set aside কৰি, Director of Veterinary ক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে যে এই কামটো Co-operative ক দিব লাগে।

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj): এই কেটল ফাৰ্ম খনত কিমান গাই আছে ?

Shri LILA KANTA BARAH (Kaliabor): What are the reasons for gradual decrease of farm income from year to year ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Veterinary): I require notice for that.

Inclusion of Dopdar Mauza of Sibsagar Subdivision under the jurisdiction of Nazira Anchalik Panchayat

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri) asked :

22. Will the Minister, Rural Development be pleased to state—

- (a) Whether it is a fact that Dopdar Mauza of Sibsagar Subdivision, is brought under the jurisdiction of Nazira Anchalik Panchayat ?
- (b) If so, why and whether Government had taken the public opinion in doing so ?
- (c) If not why not ?
- (d) Whether Government is aware that this Mauza is socially more related to Godhulibazar, Mora-bazar, Salaguri and some other Mauzas of the Amguri Anchalik Panchayat ?
- (e) On what basis, the jurisdictions of Anchalik Panchayats are fixed ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA [Minister-in-charge, Rural Development (Panchayat)] replied :

22. (a)—Yes.

(b)—The Subdivisional Development Board was consulted at the time of delimiting the Nazira C. D. Block within which Dopdar Mauza was included. The Anchalik Panchayats are to be coterminus with Community Development Block. Hence this Mauza came to be included in Nazira Anchalik Panchayat.

(c)—Does not arise.

(d)—In view of what is stated at (b) above, this question does not arise.

(e)—*Vide* (b) above.

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri): May I know when was the meeting of the Subdivisional Development Board held and whether the local M. L. As. were invited and when letters were issued ? To which address was the letter to the M. L. A. of Amguri Constituency issued ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA [Minister-in-charge, Rural Development (Panchayat)]: মহোদয় মহকুমা Development বোর্ড নামে যিখন কমিটি আছে, সেই কমিটির সিদ্ধান্ত ক্রমে Block বা Shadow Block বিলাক গঠিত হয় আৰু তাৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰি আঞ্চলিক পঞ্চায়ত বিলাক গঠন কৰা হৈছে--

Mr. SPEAKER : তাত আমগুৰিৰ M.L.A. সদস্য হিচাবে আছে নে নাই ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : সেই বোর্ডত মহকুমাৰ M.L.A. সকল আছে ।

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUA (Amguri): নাথিৰা কমিউনিটিয়াকৰ ভিতৰলৈ দেপুটীৰ মোডা নিয়া বিষয়ৰ বউৰ কেতিয়া গিটিং বহিছিল; আৰু আমগুৰিৰ M.L.A. ক নিমন্ত্ৰণ কৰিছিল নে নাই। যদি কৰিছিল কেতিয়া, কোন কোন ঠিকনাত উপস্থিত হবলৈ চিঠি দিছিল ?

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA : সেইটোৰ জাননী দিব, লাগিব ।

Regarding the status of the posts of Revenue Sheristadar and District Head Assistant

Shri SARBESWAR BORDOLOI (Titabar) asked :

23. Will the Finance Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the post of the Revenue Sheristadar and the post of the Head Assistant are selection posts ?

(b) Whether the appointment on promotion to these posts are done from the same category of officers according to seniority ?

(c) Whether the District Head Assistants and the Sub-divisional Head Assistants are on different scales of pay and of different categories ?

24. Will the Finance Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the post of the District Head Assistant is superior to that of Sub-divisional Head Assistant in both status and pay ?

(b) Whether the post of the Revenue Sheristadar is superior to that of the District Head Assistant ?

25. Will the Finance Minister be pleased to state—
- (a) Whether the Subdivisional Head Assistant of the Golaghat Subdivision was promoted to the post of the present Revenue Sheristadar of the Sibsagar District, Jorhat over the legitimate claim of the present Head Assistant of the District ?
  - (b) Whether Government will be pleased to state the seniority, of these two employees, *i. e.*, the present Head Assistant of the District and the Head Assistant of the Golaghat Subdivision, who was promoted to the post of Revenue Sheristadar ?
  - (c) Whether Government follow the principles in respect of promotion as laid down in Government of India, Ministry of Home Affairs, Memo. No.1/4/55, RPS. dated 5th August, 1955 adopted by the Government of Assam, *vide*, Appointment Department letter No.ABI. 27/57/4, dated 12th July, 1957 ?
26. Will the Finance Minister be pleased to state—
- (a) Whether the present Revenue Sheristadar of Sibsagar District was the Secretary of the Golaghat Central Trading Co-operative Society ?
  - (b) Whether Government will be pleased to enquire and state that during his tenure of service as the Secretary of the Golaghat Central Trading Co-operative, he was involved in a case of shortage of cash balance amounting to Rs.876 and he was directed to refund the same money and the money was not yet been refunded ?
  - (c) Whether it is a fact that Bakijai proceeding was started against him and the same is still pending in the court of the Bakijai officer, Golaghat for the last several years ?
  - (d) If so, what is the reason ?
  - (e) Why departmental proceeding was not drawn against him ?

27. Whether the Finance Minister will be pleased to state that the Government is going to revise the order and do justice to the deserving employee and thereby the legitimate interest of Government employees be protected ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Finance Minister) replied :

23. (a)—Yes.

(b)—No. These are selection posts and are filled up through advertisement on the basis of seniority-cum-merit. The posts are also open to persons serving in other districts.

(c)—The scales of pay are as shown below :—

District Head Assistant Rs.200—12½—275—(E.B.)—
12½—325.
Subdivisional Head Assistant Rs.175—10—225—
(E.B.)—10—275.

The post of Head Assistant of the District and Subdivisional Offices are borne on the same amalgamated establishment of the Deputy Commissioner's Office.

24. (a)—Yes.

(b)—Yes.

25. (a)—The post of the Revenue Sheristadar was duly advertised and was filled up by the person found most suitable according to the terms of the advertisement.

(b)—

Name	Designation	Date of Appointment	Date of confirmation as
Shri D. N. Bharali	... District Head Assistant.	9th October, 1928.	Accountant on 1st July 1945.
Shri M. Ahmed	... Subdivisional Head Assistant (Now Revenue Sheristadar).	1st April 1935	U. D., 1st April 1948.

(c)—Yes.

(a), (b), (c), (d) & (e)—Matter is under consideration.

27.--No. The justice has not been denied. The person considered most deserving has been selected.

Shri SARBESWAR BORDOLOI (Titabar): The answer to my question No.24(a) and (b) is yes and 25(c) is also yes. How 27 can be answered that the justice has not been denied to the person ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Finance): There is nothing inconsistent in it.

Shri SARBESWAR BORDOLOI: Sir, if it is so, how this man is promoted over the head of others ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: There is no question of promotion in this matter. As the reply indicates this is a post where the appointment has to be made on merit and this was done after proper advertisement. After the applications were received they were considered by the Commissioner. The person found most suitable by him was given the appointment. May I inform the hon. Member that in the advertisement it was specifically stated that persons having experience in Revenue matters will be considered. Sir, out of 8 applicants there were only two persons who had the requisite qualifications according to the advertisement. One of these two persons was not Shri Bhorali on whose behalf the question has been put by the hon. Member. Of the two candidates eligible, the person, who has been appointed, was the seniormost and most suitable according to the Commissioner who made the appointment.

Shri SARBESWAR BORDOLOI: Sir, that advertisement was no made in accordance with the circulars I have referred to in my question No.25(c).

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: No, sir, that was not inconsistent with the circular issued.

Demand of Rs.2,000 by the Railway Authority of Government of India for level crossing for plan and estimate

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri)
asked :

28. Will the Minister, Transport be pleased to state—

(a) Whether the State Government is aware that the Railway Authority of Government of India is demanding Rs.2,000 everywhere for level crossing for plan and estimate ?

(b) Will the State Government bear this charge for plan estimate instead of directly levied on the poor Citizens concerned ?

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA (Minister, Transport) replied:

28. (a)—Yes.

(b)—In case the level crossing is in the interest of the Public then the Public Works Department pays the amount for P. W. D. Roads.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur): My question is that there are certain village roads which pass over the Public Works Department roads the railway tracks connecting the villages and this has caused very great inconvenience to the public to pass over the railway track as there were no level crossing and the Railway authorities when approached have called for plan and estimate for construction of these level crossings and the Railway authority has asked the Government of Assam to share the contribution. In my opinion, whether Government will be agreeable to share the contribution which is necessary, so that the Railway authorities can take up construction of these roads?

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA (Minister, Transport): My reply is that if the level crossing falls within the Panchayat roads then the Panchayat will have to bear the cost and if it falls within municipal road, then municipality will have to bear the same.

General discussion of the Budget

*Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur): Mr. Speaker, Sir, I have very carefully read and also listened to the second half of the Marathon budget speech made by our Finance Minister. Last year, the budget speech consisted of about 40 or 45 pages. This year, it has grown in size and consisted of about 57 pages. When I went through the whole speech, it read like an essay of a school boy regarding the economic conditions of the State. I tried and in vain to find the various trends in the economic life of the State. I tried to find also how far during these nine years of planning we have been able to help in capital formation and what is the extent of this capital.

Sir, when I went through the budget speech, I found that there is a lamentation over the step motherly behaviour of the Central Government. In reducing and curtailing of the size of the plan from Rs.57 crores to Rs.54 crores, the Finance Minister has lamented. He has also lamented over the fact that although the Deputy Minister of Irrigation came to the State and was convinced about the necessity of giving us some lakhs of rupees for carrying on the urgent work of reconstructing the damaged bunds, nothing has been given as yet. He has also lamented over the power resources of the State and he wants us to believe that so far as our criticisms are concerned, if these are only a spark for greater action, these criticisms are valid. But if these criticisms are meant to obscure the achievement of the

*Speech not corrected.

Government then they are out of perspective. Sir, I have very carefully gone through the whole budget speech and I find that there is a surplus. I am not concerned with these surpluses or deficits. As I have stated here, that surplus, if it is not due to any productive activity, has no meaning and deficits also, if due to productive activity has a meaning and it is bound to bring better results in future. Sir, what I have not been able to understand is this. Every time a budget is presented, either there is a small surplus or a small deficit. Immediately after the budget, we find supplementary budget to the tune of Rs.3 or 4 crores and even after accommodating the supplementary demands, the budget turns up to be a surplus one. Here, in this case, this year's budget had only a small surplus.

Now, we have seen during the discussion of the Supplementary Demand that to the tune of about ten crores have been allotted under different head and Government came up for Supplementary Demands. These should have been accommodated in the Budget Speech. We find from the Budget Speech of the Finance Minister that the budget will remain surplus. I there is deficit and even after the supplementary demands have been accommodated the deficit budget turns up to be a surplus even after accommodating a huge sum of money. Here, there must be something to think over on this matter. Is it that we have not estimated properly? I have my feeling that for preparing the budget we have not given proper care, so there is a jugglery of figures. We have not taken into consideration the receipt side as accurately as necessary and therefore, we have always jugglery of figures. However, Sir, the surplus or deficit as I have stated do not mean much to me. What it matters is that whether this budget will be able to have any impact on the economic activities of the country or the economic activities of the State. I concede that the central budget can have a better impact on the economic activities of the country because of the foreign exchange and because of the bank rates and because of other thing. The central budget have a greater effect of making these things felt, whereas that is not so in the case of the local budget or the State budget. Here the influence of the central budget is bound to be felt. I am therefore, not much concerned whether there is surplus or a deficit. Sir, the Finance Minister in his budget has about the condition of our State. I will refer to these matters a little while after, but before I go into these matters I have to make certain general observations regarding the State as a whole. These are what we have found our State is not only a problem ridden State or a problematic State as the Finance Minister has rightly stated but it is also a State full of paradoxes. Here, we find the paradox No. 1. We spend money on irrigation projects. We are told that we will be able to save vast areas of land and thereby we will be benefited by utilising those areas. I will refer to these figures, afterwards. Even then we are faced with shortage of food stuffs. It would have been better for the Finance Minister to give us the actual position in this matter whether due to the drainage or due to the minor irrigation and medium irrigation, the land that has been reclaimed and is benefited. What is the proportion of this yield from this land and how it has contributed to the general stock of the food stuff. The figures given by the Finance Minister give no guidance rather it bewilder us.

Secondly, Sir, I have felt that the greatest difficulty of the Government is that even the Administration does not know what is the policy of the Government and what is the policy of a particular Minister. One very important paradox is that here we have an overwhelming majority of the ruling party, yet during the four years time, ministers are changed like

Guards in the Buckingham Palace. The Chief Minister has changed his port-folio three times. The port folio of the Public Works Department has been changed several time and that of Education has been changed four times. It this state of affairs will continue we do not know how our country will progress. If will naturally hamper our works. One Minister has been asked to relieve of his port-folio and ultimately he was asked to resign. The matter has been so much spoken outside the House, but so far no reason of his resignation is brought forward by the Chief Minister. It is well and good that under Rule 134 a statement showing the reasons leading to his resignation should have been made in this House. These things have not been brought to the House. We read in the Newspaper that the Minister concerned will make a statement and we are waiting eagerly for the statement to find out the actual position of his resignation. Under Rule 134, we want to know why Shri Debeswar Sharma has resigned and what is the reason of his resignation. When I come to this matter I find not only the paradox is there, there is the indecisiveness of the Government. There is a tendency not to solve matters boldly. Government should take bold steps to solve matters no matter whether it is liked by the people or not. Hesitancy leads to slackness. We spoke of various big projects, various big schemes, but due to our slackness or due to hesitancy things are not properly geared up to gain momentum. Therefore, we are far behind the rest of the other countries.

So far as the second Medical College is cocerned, as I said, the Finance Minister has said so many things about the Medical Department but not a word about this report—about the second Medical College.

7/3/60
 Assamese or Gossain
 I would like to have one page more on an essential matter on which the people are vitally concerned. Then Sir, so far another point on which our people today are agitating is the problem of the State Language. Now, so far as the State Language is concerned I do not want to repeat all the arguments made in this House. But what I have found, the Chief Minister's reply will not convince anybody. In the 8th schedule of the Constitution, in which the regional language have been recognised, we find that Assamese is one. Now what is the difficulty in making Assamese the State Language of this region? So far as the other linguistic minorities are concerned we are ready, after deciding that Assamese should be the State Language of the State, to sit down with them and give them their proper safeguards. I am not convinced about his argument that non-Assamese speaking population should make the demand for making their language as the State Language. I have never come across such a state of affairs. Sir, even on this score the Chief Minister is wrong because the Marwari Sammelan has passed a resolution demanding that Assamese should be made the State Language. The Hindustani Sammelan passed a resolution also that Assamese should be made the State Language. At Gauhati the Bengali Students' Conference have also passed a resolution that Assamese should be made the State Language. Over and above that, Assam Sahitya Sabha and other parties are also going to demand that Assamese should be the State Language. Even after this, the Chief Minister wants to say that there is no demand. Let there be demand and then he will consider the question of State Language. I am sorry to say that he has not been discharging his duties properly for the State. There is a feeling in the State that the interest of the Assamese people, I do not mean by Assamese people the

people who speak Assamese but who live in Assam have been sacrificed. To day there is a feeling also that the communal forces have been given greater prominence and that we are sectionalising the people. We are making provisions for the Schedule Castes, Schedule Tribes and Backward Classes people but the only castes which are to day left out are the Brahmins, Kolitas and Muslims.

*Shri MOHI KANTA DAS (Barchella): They are guranteed by the Constitution.

*Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur): They are guranteed by the Constitution. Although I am saying this I have no intention in any way of doing anything that looks like daying the Schedule caste, the Schedule Tribes or the Backward Classes all their dues. I want their advancement. I want that they should feel one of our people. But at the same time in carrying out this policy a feeling should not be created that except these people, as I said, Brahmins, Kolitas and the Muslims the 3 classes are to be left out because they are not backward.

*Shri MOHI KANTA DAS: These feelings are created by you.

*Shri HARESWAR GOSWAMI: May I request the hon. Member to have some patience ?

So far as the backward classes are concerned, I do not attach backwardness on the basis of caste and community. Historically some castes have suffered. But it is also true that amongst the so called high castes there are also backward people. They are also living in a horrible condition, they are also being deprived of many things that they also deserve encouragement. So to-day this problem should be viewed not from the point of view of caste or cammunity but from the point of view of economic condition, and in doing so if we find that some castes, although they are not backward in the sense Constitution wants us to have, even then these people deserve sympathy, and help from us. Therefore, I was saying, we find that the people in the State to day feel that after coming into power of this Government our interests have not been properly looked into. One major interest also in the shifting of the capital from Shillong to Gauhati. I do not know why Shillong should remain the capital. After independence 2 Capitals have been built up one in Bhubaneswar and another at Chandigarh. Chief Minister said that he wants to develop Gauhati as a good city. When city is the de-facto capital of a State why the Government is not in position to transfer the capital from Shillong to Gauhati? We spend a lot of money on travelling allowances of the officers, Ministers and Members for comming from Gauhati to Shillong. Moreover Sir, we find that in Shillong also the Cantonment area is over filled up, and so far as the other areas are concerned the allotment of land being the exclusive jurisdiction of the District Council no body can purchase land, unless permission is given by the District Council. Even if we want to have a house here it is not possible. I have no ill feeling towards the Khasi people. I want them to prosper. But I want also to say that as our activities are expanding the capital is bound to expand, and there-

---

*Speech not corrected.

fore, it should be shifted to a place where it would be economical, and now when we are approaching the Third Five Year Plan this is the right moment when we think it necessary to take steps in the right direction. When we are thinking of having a Plan of Rs.130 crores, it is possible to spare 5 crores for shifting of the capital, and thereby having a better place as our capital which would be more economic and which will also be responsive to the people to day. It is very often felt by the people that Shillong is the asylum of the Ministers and big officers to get protection against the people. We want that these ministers, these people, should always be before the eyes of the people to day.

A point has been raised about corruption. We cannot disagree about it. We must admit that there is corruption. But upto now we have not been able to devise any means of checking corruption. In this respect my suggestion is to set up an impartial Tribunal to go into the cases of allegations of corruptions, and at the same time people will be able to point out these things to the Tribunal, and I think then we will be able to eradicate this problem to a great extent. I admit that corruption to day has increased due to controls licences and various restrictions. Whenever there is restrictions, whenever there is control, whenever there is license, some self-interested people always try to make money by illegal device. But here also a point has become pertinent. If we want to have controls and restrictions, these controls and restrictions should be strictly enforced, and there must be a vigilant eye not only on the people but also on the officers who exercise these controls, who issue these licenses. As I have said we have very good programme, we have very good schemes but when we go to the people we do not find enthusiasm, we do not find the people coming forward voluntarily to co-operate with our schemes. Why is it so? Because everywhere there there is corruption, administration is slack; there is red-tapism, there is nepotism. So my request is that these are matters which vitally concern the State. On these matters we have to give our attention, and we have to see that these things are properly corrected.

Now, Sir, going to the Budget itself, the greatest danger is the inflation. The Finance Minister in his speech has stated that so far as the per capita income is concerned, our per capita income has gone up from Rs.266 to Rs.272. So, in 1957-58 our per capita income was Rs.266 and now it has increased to Rs.272 as against the average per capita income of Rs.276 and Rs.291. Our per capita income has gone up by Rs.6, i.e., about 1 per cent. As against this there is a rise in prices from 111.5 in April, 1959 to 128.2. The Finance Minister has stated that there was a fall in prices in the month of November but I can assure the House that there has been a rise in the prices in February and March. Now, as against an increase of 17 in the cost of living our per capita income has increased by only Rs.6. So far as the All-India average is concerned, it is estimated that the National Income will go up by 25 per cent and 18 per cent but so far as Assam is concerned, the National Income has gone up by 10 per cent instead of 25 per cent and 3 per cent instead of 18 per cent during the Second Plan Period. So, there is a lag between the All India average and our average and this difference is so much that if we go to the people and say 'well your income has gone up by Rs.6 and we have done so much; we have built roads, schools, hospitals and many other things', they will not believe us and they will not get any enthusiasm at all. The point is that unless we can devise a machinery to keep the prices within limits we cannot

get the co-operation of the people. The cost of living in Assam is the highest in India. Even the figures given do not give the correct picture. We have not got the correct cost of living index for the lower and middle class people and whatever figure is given, it is to be taken with a grain of salt. The price of every article has gone up here. Recently I had been to Delhi and other places and there I found the prices of all commodities are much less compared to our State. I was only surprised as to how these things can be available to the people in those places at such a low price while in our State these things are not available at such prices. Besides this the question of inflation in the State has a very important significance and it is therefore, necessary to bring down and stabilise prices somehow. Every time we hear prices are rising but never we have heard that prices are falling. So, this increase in per capita income will be meaning less if that increase is to be spent on articles which were cheaper before but dearer now. So, there is the necessity of controlling the prices. The Finance Minister has given the price of rice, sugar and other articles but even these are not correct when I went down to Gauhati and made enquiries I found that the prices are much higher than what is quoted in the budget. If we go to any house we find that the main topic of discussion is the rising prices. So, if we want to bring happiness to the people we must bring down prices and unless something is done to curtail the prices and stabilise them we shall not be able to get the necessary co-operation from the people and they will feel disappointed in spite of so-called achievements.

Then, Sir, we find that for the first time Government went out to the open market and tried to get loans from the public. That has to be encouraged because we have seen that all our Five Year Plans have not been properly executed or could not be properly executed in time as the money was not forthcoming from the Centre. In the present plan also, we find that our contribution is going on increasing as the Central contribution is not forthcoming. Therefore, when we find that our people are ready to give us money, that procedure has to be taken in a greater and greater extent than hitherto.

Another important aspect is the currency. The currency has gone up from 2350 crores to 2470 crores. This expansion of currency is bound to affect the inflationary spiral. So, by mopping up the extra money from the people we can check inflation to a great extent. Therefore, apart from the endeavour of the Central Government to mop up the extra currency or get loan from the public, it is also essential for us to take resort to public borrowing to a greater extent. Further, when we go to the Five Year Plans we find that in our First Plan we spent Rs.21 crores and in the Second Plan we wanted to spend about 57 crores of rupees. But this year we have been told that although at the beginning we submitted a plan for 260 crores or something like that it was brought to 59 crores and subsequently it was brought down to 57 crores. But now we are told that it has been further curtailed to 54 crores. Therefore, on this score also I feel that we have not been able to convince the Centre about the needs of our State and so we could not get the money we deserve from the Centre. Our vital problem is the backwardness of our people and we are far behind in many other States of India. If we go to other States we can feel the industrial and agricultural developments there but here this cannot

be felt. So, if we want to build up our State properly and if we have to make up the leeway then it is very necessary to convince the Central Government to get our finance from them so that we can have a proper plan to eradicate the evils we are facing now. From the figure I find that in spite of heavy expenditure of money the unemployment Register has gone up from 21,000 to 34,000. About the rural unemployment we have not any figure, but it is known that unemployment and under-employment are rampant to-day and we find that many unemployed youths are moving about. But inspite of that the Finance Minister wants to console the House by saying that the Central Government in the public sector have given 23 per cent employment to the people of the soil.

My submission is that so far as this unemployment problem is concerned this 34 will not depict the correct picture. There is a greater army of unemployed in our State and this Army is gradually increasing. The employment potential thrown open are so few and limited that they cannot absorb our people. Therefore, we have to change the pattern of our Plan and we have to find out such employment projects which will give more emphasis on the employment potentialities and thereby will increase the figures of the employed in our State. The Finance Minister has also stated that back-log of unemployed is 1.9 lakhs and against that we expect during the whole period to have only 1.1 lakh. Now there is this back-log and at the same time new entrants are coming in. Therefore the problem of unemployment has assumed a greater significance in our State and unless we can solve it, my submission is that, it will not be possible to make our people contented and happy.

Recently a gentleman has been appointed as a Liaison Officer or so. We find that our Government do not know how to utilize their men properly. This gentleman is a retired Director of Health Services. We have shortage of medical men in our State. We should have employed this officer in a Medical Department where he would have been useful but instead we have appointed him as the Liaison Officer or an employment officer. If the Government say that they find it necessary to re-employ him, it is altogether a different matter. So far as this appointment is concerned it should have been given to a man who has knowledge about the employment field, the techniques of employment, and such other matters. A man who was all the time working as a Director of Health Services, as a Civil Surgeon and a Professor of Medical College has been brought here as an employment officer. We know there are many people who have passed some engineering examinations or subjects like Applied Chemistry, have been made a Secretary or Deputy Secretary in some Departments. We do not know how to utilize our technical personnel and officers. I put a question about the people whom we sent abroad and to what use we have put them. Unfortunately the reply has not yet come. I have my doubts. If we go through the reply we will see that the people whom we trained up in particular subjects, we cannot utilize them in our State. It is a hamper to those technical personnel as well as to other people. Therefore we find that there is no proper budget of the man-power which has to be chalked out.

We have also found that there is no co-ordination between the Education and the Planning Department. The type of people we need for

industry, for agriculture and such other activities in our State has not been properly assessed. Therefore we find these anomalies. A man who has been trained in a science subject has been brought here as a Secretariat Officer. This aspect of the matter has to be carefully considered.

It is said that we are increasing in population and therefore the number of unemployment is increasing. This is a fact but it has also to be conceded that in our schools and colleges we have not been able to give proper emphasis on the type of education we need. It is necessary to give more attention to technical education. What I find from the Budget is that very little has been allotted for technical education. There is no scheme for starting new technical schools. Even these Employment Officers do not know how to persuade the employers to take in apprentices. Unless the Government takes a strong stand in this matter, the situation is not going to improve.

Now about giving opportunities of employment in local industries to local people. I do not think that it is parochialism. I do not think that the Constitution stands in our way in this matter. Having other things equal, the local man can be given preference. There is no constitutional bar in it. I had recently been to West Bengal. In Durgapur and Chittaranjan this has been done. The industries have to depend on the Government for licenses, raw materials and many other things. I do not think that the industries will be able to say that "We shall not employ local people." I do not say that by this the standard of these occupations should be brought down. I am speaking about the posts of clerks and subordinates, and the semi-skilled jobs. These people can be trained up and profitably employed in these establishments provided Government take a strong stand in the matter. There is no question of discrimination between this type and that type of people. I have studied this point in the Constitution and there is no bar. Other things being equal, the local man should be given preference in the matter of employment in local industries.

Secondly this problem has another aspect. More and more we are going to extend workers' participation in the management. There will be worker's participation in everything and we want that if these workers are to participate in management we want local people, our own people, so that we can learn how the industries have to be run. Therefore this aspect of employment has to be given a greater importance. There should be no hesitancy on the part of the Government to take up a bold stand and that other things being equal, local people will be given preference.

Sir, when we come to the overall aspect of planning we find that all these years we have been told that this industry will grow or we are having arrangements with that industrialist. The Second Five Year Plan is going to be completed by 1960 and during this period except the Sugar Mills which was started in the First Five Year Plan I do not think that any new industry will come up. In the First Five Year Plan we started the Umtru Hydel Project, however small it might be. But so far as the Second Five Year Plan is concerned we are all the time told about negotiation being conducted with this or that industrialist but actually nothing has come up. We do not see how Assam is being industrialized.

The main problem of Assam even if we leave aside the question of erosion, the question of floods, the question of landlessness and even if we want to raise the standard of the people of this State, it is necessary to industrialise our State. It is necessary to divert our population from agriculture to industry and it is also necessary that these industries should grow properly so that it can have an impact on agriculture itself. Sir, the Finance Minister has stated that so far as rice production is concerned during the Plan period there was a shortfall of 80 thousand tons as against that if we come to the irrigation figures we find that so far as irrigation is concerned 1594 miles of dykes have been constructed and 66 lakh acres of land has been benefited, in medium irrigation 1,37,400 acres of land has been benefited, in small scale irrigation projects 61,300 acres of land has been benefited. Even then we find that although our target of rice production was about 3 lakh tons, there will be a shortfall of 80 thousand tons. My submission is that, as I have said at the very beginning, these figures become empty figures to us. When we said that because of irrigation so much land has been benefited, when we said that by construction of so many dykes so much land is benefited, it is also important to show what is the additional tonnage of food production we have derived from these lands and then we can compare whether this so called increase in our food production is the real increase or it is an artificial increase only. Therefore Sir, I would like both the Finance Minister and the Agriculture Minister to throw some light in this matter, that is to say, how far these lands which have been benefited by our irrigation, by our construction of dykes, be our medium size irrigation, have produced additional tonnage of food crop. So far we have not been able to know anything from these things and my fear is that we have failed here because somehow we have not been able to get our cultivator out of the rut. The other day when discussions were held about fertilisers my friend Moinul Haque was very much agitated and he blamed a particular community which it is not necessary to name here, but I feel that after all we have the right to discuss in this House and if for that I am dubbed as somebody, I can't help it.

*M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agricultur, etc.): I did not blame anybody Sir, but when my hon. friend who sits just behind Shri Goswami was saying something, I said in reply to him that even if the Leader of the Opposition happens to be a trader that does not make him a Marwari..... (Shri Hiralal Patwary—When that discussion was raised he personally attacked..... (The Speaker intervened and asked Shri Patwary to sit down) ..... I did not blame anybody Sir.

*Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur): What I am saying is that those people in this House particularly, who have great responsibilities to shoulder have to be think-skinned but I do not think that although they have taken the rhinoceros as their symbol that they have imbibed the spirit of the rhino—that would have been better a least for the purpose of discussion in this House. Now, so far this point about fertilisers is concerned my submission is that we have to properly consider this aspect of the question also. We have appointed Field Management Committee, we have the Co-operatives and we have the Panchayats—these are only organisations, I ask, can these organisations alone give us greater food production? We have to apply our minds to that aspect of the matter, how far or how we can make

our cultivators take to these modern methods of cultivation. I know from my experience, although very little, that up till now our agricultural propaganda has not been able to capture the imagination of our cultivators. I have seen recently in the World Agriculture Fair at New Delhi such big machineries are there that I just try to think when our people will take to these big machineries. I have seen in Karnal and Hisar where fodder cultivation was done by tractors, I was thinking when our cultivators will take to these tractors. Or leaving aside the question of tractors which are very costly, even if we take only the elementary things like insecticides and other things our agricultural propaganda still remain very weak and therefore we have not been able to convince our cultivators to take to modern methods of cultivation.

Now, So far as land legislations are concerned, we have got all the land legislations and perhaps Assam is the only State where we can boast of possessing so many land legislations, but all these are not implemented with the result that our cultivators could not get the benefit which these legislations are supposed to give. Take for example, although there is the Ceiling Act so far as surplus lands are concerned, these lands are sold to others. As regards the adhiars, they also do not get any justice from the Adhiar Protection Act. Now, so far as this aspect of agriculture is concerned, my submission is that these irrigation schemes and dykes which by their faulty construction have been responsible for floods-alone cannot lead or encourage our people for greater food production unless we can influence their process of thinking and make them use modern methods of cultivation.

Coming to the other aspect of agriculture as I have also said about industry, we have said that in Assam we have to make power cheap. Now, what is the consumption of power in our State? The Finance Minister said that it is 5 kwt and that by the end of the Second Five Year Plan it will go up to 5.5 kwt as against 50 kwt All India average. Even if this Umiam project comes through, there is a hint that 54 per cent of this powers will be consumed for domestic purposes and the rest will be for industrial purposes. Even then I understand there is a hint to raise the tariff of this electricity. May I request that there should not be any question of raising the tariff of electricity. If we want to give real help to our people specially now when fuel has become rare day by day, as we have almost deforested our forest areas, when we expect our people to use more of electricity, it is necessary that we should give impetus not to raise the rate of electricity for domestic consumption so that we can also make our people electricity minded and thereby build up our State industrially.

Now Sir, so far as gas and other such things are concerned we have heard that this gas when produced will be used mostly for domestic purposes and therefore it is necessary to keep the rate as far low as possible.

Then coming to the question of education. We have seen from the Budget Speech that although we are spending 18 per cent of our money at one time for education, this amount has come down to 13 per cent this year. I do not want to say much about this reduction, but what is important is that so far education is concerned, as I have said before, we have not given too much emphasis as is also necessary on the technical side of education. So far as the new scales of the aided school teachers are concerned, yesterday there was a meeting of the aided

High school teachers and they have stated categorically that if it be a pre-condition of the acceptance of the Government pay scales and that they must fall in line with the Government Servant's Conduct Rules and that they are liable to transferrable posts, they cannot agree to it. Sir, my submission is this that so far as the Government pay scales are concerned they should have given effect to long long ago but that has not been done and therefore, the Government is taking the attitude like a bania. Therefore, the aided school teachers must not agree with the Government Servants' Conduct Rules to transfer them from one place to another. Some of these aided school teachers have been serving in certain schools for a very long time, they have built up the institutions also and they have public contact. Now if you ask them to accept the Government pay scales, therefore, the school teachers must accept the Government Servants' Conduct Rules and then transfer them from one place to another, that will be a wrong thing. Therefore, as far as education is concerned, I would request the Finance Minister to look into the pay scales of the school teachers. The University Grant Commission has given some grants to the University but the benefit of the pay scales has been given only at the top, that is to the Principals and Vice-Principals only. So far as the Lecturers and Professors are concerned, these pay scales have not been implemented. Therefore, my request is that the Education policy of the Government should be such as the Finance Minister has rightly said, that there should be rethinking over the whole education policy; it should be co-ordinated with planning.

Sir, I don't want to take much time of the House. I will take now only two other points. The first point is that I have been to Delhi to see the World Agriculture Fair and I saw the Assam Pavillion. The outside appearance was quite good but inside the Pavillion I am sorry to inform the House that we have not been to show the real things to the people. If we have spent some money for a particular purpose, we should go whole hog for it. Take for instance, the Weaving Department, we should show to the people how cocoons are reared and how threads are made out of the cocoons in different stages, but that was not done. Take jute. We should show to the people how jute is cultivated, how jute is rated. All these things could have been shown to the people and even people from all parts of the world could also see such demonstrations. Tea which is our foreign exchange earning commodity we should have shown how tea is grown and how tea is prepared in a better way. Merely having a tableau with the lady plucking tea and a factory out side is not the way that we should participate in the Exhibition. Again I found that fresh fruits were brought from Russia and almost every week and those fruits are always kept fresh. But here from Gauhati to Delhi we could not make arrangements to transport fresh fruits to the Exhibition. Now I come to Fishery. I am sorry to inform the House that a fishery exhibited there in the World Agriculture Fair was just a name. Any Assamese gentlemen will never believe that it is a fishery at all. Sir, my purpose in saying all these is that we are no doubt going to have more such exhibitions in future also both national and international exhibitions, so even if we spend more money for such large scale exhibitions we can do so and keep all the important documents and items under the care of the Publicity Department so that the money that we spend is not spent for nothing or for show as has been done in the American, Chinese and other nations, who have spent a lot of money for the World Agriculture Fair. In spite of our limited resources it is possible to improve our exhibition if it is done in a serious way, that should have been done.

Then Sir, I have to say a few words regarding the Assam Houses we maintain in Calcutta and Delhi. So far as Assam House in Calcutta is concerned, it is just quite unsafe and difficult to stay there because at any time the building might collapse. I am told the Chief Minister met some visitors in room where the chairs' springs were damaged and the house is also kept very nasty. I think this will create a very bad impression about our people and our Government. ....

(Voice—We are going to have a new building).

However, until we have a new building my suggestion is that we can atleast do some white washing and repainting the doors and windows and this can be done without much expenditure. We can also purchase some new furniture. Sir, it is seen in the Budget that we are going to make permanent the post of the Trade Advisor so we have to see all these things. Therefore, my request to the Government is that to-day we have reached a stage where it is necessary to take up things seriously, to do things straight away in order to remove the misunderstandings from the minds of the people. We have to show to the people all these things and to run the administration properly. Unless that is done, it is immaterial whether we have a surplus or a deficit budget. But what is necessary to-day is the determination to remove the lee-way.

Shri LILAKANTA BORAH (Kaliabar): Mr. Speaker, Sir, according to the Parliamentary practice and also according to the practice prevailing in this august House, the Leader of the Opposition is to speak at the end of the debate to wind up the debate. But now the Leader of the Opposition has spoken first at the beginning of the debate. From this act we are to understand that there is no otherspeaker in the Opposition or that the Leader of the Opposition is otherwise occupied and he wants to quit the House.

Mr. SPEAKER: From the list of names that I have with me I have called his name first. Other speakers will follow.

Shri SURENDRA NATH DAS (Patacharkuchi): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বিত্ত মন্ত্রীয়ে তেখেতৰ ভাষণত ১৯৫৯-৬০ আৰু ১৯৬১ চনৰ আয় ব্যয়ৰ বিটো হিচাপ দাঙি ধৰিছে আৰু লগতে দ্বিতীয় পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনা আৰু ১৯৬০-৬১ চনৰ কাৰ্য্যমুচীত যি আভাস দিছে তাত সঁচাকৈ জন সাধাৰণৰ এটা আশাৰ লক্ষ্যৰ হৈছে।

আমি আমাৰ অসম দেশখন প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগত জুৰুলা জুপুৰা। সেই কাৰণে যোৱা বছৰৰ পৰা আমাৰ দেশখন দুৰ্ব্বিপাকত পৰিবলগীয়া হৈছে। চৰকাৰেও নানা ধৰণৰ অৰ্থ সাহায্য দান কৰি দেশখনক সমস্যাৰ পৰা বিনামদূৰ মুক্ত কৰিব পাৰে তাৰ বাবে যথেষ্ট চেষ্টা কৰিছে। তাৰ ফলত আজি আমাৰ দেশত যি শান্তিৰ ভাবে দেখা দিছে তাত সঁচাকৈ আনন্দ পাইছে।

আমাৰ দেশৰ উন্নতিৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বিভিন্ন শিতানত যি অৰ্থ সাহায্য দিছে তালৈ অসমে যি পৰিমাণে সাহায্য পাব লাগিছিল কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা সেই পৰিমানে মঞ্জুৰী পোৱা নাই। আৰু ভবিষ্যতে যে পাব তাকো আশা কৰিব পৰা নাই।

আজি এটা অবস্থা দেখিছো যে যোৱা বানপানীৰ সময়ত গোটেই অসম জুৰুলা জপুৰা হৈছে। খেতিবাতি নষ্ট হোৱাৰ উপৰিও বহুতৰে সম্পত্তি, ধানৰ ভৰাল, শিক্ষা-নুষ্ঠান নষ্ট হৈছিল, জনসাধাৰণৰ কোটি কোটি টকা ক্ষতি হৈছিল যোৱা বাৰ-এপ্ৰিল মাহৰ ধুমুহাত বহুতো গাৱলীয়া গৰীব বাইজে তৈয়াৰ কৰা স্কুল ঘৰ ধুমুহাই উবাই নিছিল। তাৰ ফলত আমাৰ দেশত বহুতো ক্ষতি হৈছিল তাৰ কাৰণেও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সাহায্য দিয়া উচিত আৰু সেইমৰ্মে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত দাবি জনাব বুলি মই অসম চৰকাৰক বিনীত অনুৰোধ জনাও ; যাতে এই বিশ্বস্ত অঞ্চলবিলাকে উপযুক্ত সাহায্য পায় তাৰ ব্যবস্থা কৰিবলৈ মই চৰকাৰক দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো।

আজি বিত্ত মন্ত্ৰীৰ ভাষণত তেখেতে আমাৰ খেতি বাতি কি পৰিমাণে বৃদ্ধি হৈছে তাৰ এটা সন্দৰ্ভকৈ হিচাব দেখুৱাই দিছে। সেই অনুসাৰে চালে আমাৰ দেশে খেতিত কিছু আগ বাঢ়িছে ; সচাকৈ আমাৰ দেশৰ জনসংখ্যা অনুপাতে খেতিৰ উন্নতি কৰিব লগীয়া হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত Community Development Block আৰু আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে চৰকাৰে কৃষি পাম খোলাৰ ব্যবস্থা হাতত লৈছে ; তাৰ জৰিয়তে ভাল সাৰ, বিধান আদি যোগোৱাৰ ব্যবস্থা কৰিছে। এই Seed farm ৰ যোগেদি আমাৰ দেশে সবহ উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িব পাৰিব বুলি আশা কৰো।

মহোদয়, অসমত শতকৰা ৯০ জনেই খেতিয়ক। পেটৰ ভাত মোকোলোৱাই জনসাধাৰণৰ একমাত্ৰ চিন্তা। পানীৰ কাৰণে অকল বৰষুণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰি সৰু সৰু জলসিঞ্চন আৰু নদীৰ বান নিয়ন্ত্ৰণৰ ব্যবস্থা কৰি, যাতে আমাৰ খেতি বক্ষা কৰিব পাৰে তাৰ কাৰণে কেইখনমান ঠাইত River Valley Project হাতত লোৱাৰ ব্যবস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে।

মই বৰ আনন্দ পাইছো যে মোৰ পাৰ্টিচাৰকুছি সমষ্টিৰ মৰাদিয়া বৃহৎ জল সিঞ্চন কাম বাইজে আৰু প্ৰচেষ্টাৰে সম্পূৰ্ণ কৰি দিয়াত ১৯৫৯ চনৰ প্ৰচুৰ পৰিমাণে শস্য উৎপাদন কৰিব পাৰিছিল। এই self help ৰ কামত ৩ লাখ টকা এইবাৰৰ বাজেটত ধৰা হৈছে। সেই অৰ্থে কিছু কাম ইতি পূৰ্বেই কৰা হৈছে ; আকৌ ইয়াৰা উপৰিও ভূমিক বান্ধৰ কাৰণেও ৫ লাখ টকা আমাৰ চৰকাৰে এইবাৰ বাজেটত ধৰিছে। আজি বহু দিনৰে পৰা জুৰুলা বাইজৰ খেতি পথাৰ কৰাত বাধা হৈ থকা এই Mvajo Project টো কৰিবলৈ হাতত লোৱাত সবহ শস্য উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত সহায় কৰিব বুলি মই আশা কৰো।

মহোদয়, আমাৰ গাঁৱে ভূঁয়ে জনস্বাস্থ্য বক্ষাৰ কাৰণে চৰকাৰে যথেষ্ট কাম হাতত লৈছে। এই কাৰণে ঠায়ে ঠায়ে হস্পিটাল, ডাক্তৰখানা আদিৰ ব্যবস্থা হৈছে। তাৰ কাৰণে জনসাধাৰণৰ নিশ্চয় বহুত ভাল হোৱা বুলি ক'ব পাৰি। এই বিলাকৰ ব্যবস্থা হোৱাৰ লগতে উপযুক্ত পৰিমাণে ঔষধ আৰু ডাক্তৰৰ ব্যবস্থা ও কৰিবলৈ চৰকাৰে চকু দিব লাগে। কিছুমান ডাক্তৰখানাত ডাক্তৰ নাই। যদি কিছুমান ডাক্তৰ খানাত দুবছৰ ধৰি ডাক্তৰেই নাথাকে, তাত ডাক্তৰ খানা কৰি একো লাভ নাই। কিছুমান Subsidised ডাক্তৰখানা আছে ; তাত মাত্ৰ দুই ঘণ্টাহে ডাক্তৰে কাম কৰে। বাকী সময় বন্ধ থাকে। তাত যদি একোজন অভিজ্ঞ কম্পাউণ্ডৰকে দিয়া হয় তথাপি কাম চলে। নহলে ইমান টকা পইছা খৰচ কৰি সেই বিলাক খোলাৰ পৰা বাইজৰ একো লাভ হোৱা নাই বুলি মই ভাবো।

তাৰপিচত গাঁৱ ভূঁই বিলাকত কুষ্ঠ আৰু ক্ষয় বেমাৰৰ প্ৰকোপ বৰ বেচি হ'ব ধৰিছে। গতিকে প্ৰত্যেক হস্পিটালৰ লগতে এই দুটা বেমাৰৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে যদি একোটা Ward তৈয়াৰ কৰি দিয়া হয় তেতিয়া হলে বহুতে এই বেমাৰৰ চিকিৎসাৰ সুযোগ পাব। এই বেমাৰ আমাৰ জনজাতীয় লোক সকলৰে বেচি। আমাৰ অসমত ক্ষয় বোগৰ হস্পিটাল নাই বুলিলেই হয়। মই ভাবো ক্ষয় বোগৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে আৰু দুটা তিনিটা হস্পিটাল অসমত খোলাৰ ব্যবস্থা কৰিব লাগে। আজি আমাৰ জনসাধাৰণৰ উন্নতি কৰিব খোজে; তেন্তে চৰকাৰে এই বিষয়ে বিহিত ব্যবস্থা কৰিব লাগে।

আজি গাঁৱ ভূঁইৰ উন্নতি কৰে চৰকাৰে যিবিলাক ব্যবস্থা হাতত লৈছে তাৰ ভিতৰত জনসাধাৰণৰ আৰ্থিক অৰ্থাৎ উন্নত কৰিবৰ কাৰণে কুচীৰ শিল্প আদি উন্নত কৰাৰ ব্যবস্থাও চৰকাৰে হাতত লৈছে। আমাৰ গাঁৱ বিলাকত বহুলোকে চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা কোনো উৎসাহ উদ্দীপনা নোপোৱাকৈ বহুতে কাম কৰি আছে সেইবিলাক চৰকাৰে নিৰীক্ষণ কৰি সেই লোক সকলক উপযুক্ত সাহায্য দিয়াৰ ব্যবস্থা কৰিব বুলি আশা কৰো।

কুচীৰ শিল্প সম্পৰ্কত মই চৰকাৰক এই অনুৰোধ কৰো যেন—এই ক্ষেত্ৰত আৰু অধিক চৰকাৰী সহায় দিয়ে। আমাৰ গাঁৱত বোৱা কটা কাম বিলাক সমৰণৰ অতীত কালৰ পৰাই আজিলৈকে আমাৰ গাঁৱলীয়া সমাজত চলি আহিছে। এই কাম বিলাকত পুৰণি কলীয়া প্ৰথাটোৰ ঠাইত আজিৰ আধুনিক প্ৰণালীৰে যাতে কৰিব পৰা হয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে সুযোগ সুবিধা ৰাইজক দিব লাগে : তেতিয়া হলে গাঁৱলীয়া ৰাইজৰ উপকাৰ হ'ব। এই প্ৰসঙ্গতে মই উল্লেখ কৰিব খুজিছো যে বিশেষকৈ জনজাতীয় অঞ্চল বিলাকত এবি-মৃগা-পাট উৎপন্ন কৰা হয় আৰু তাৰ পৰা সূতা কাটি কাপোৰ তৈয়াৰ কৰা হয়। এই এবি মৃগা আৰু পাটক মহাৰা গাফীয়ে খাদীৰ ভিতৰত ধৰি গৈছে আৰু আমাৰ ধৰা শিল্পত—ই অন্যতম ঠাই পূৰণ কৰি আছে। এই সৰু সৰু ধৰাৰ শিল্প বিলাকত যাতে সম্ভা দৰত আমাৰ মানুহে বিজুলীৰ যোগান পায় তাৰ কাৰণে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। কাৰণ কুচীৰ শিল্প গঢ়ি উঠাৰ লগত আমাৰ ৰাজ্যৰ বহু সময়্যৰ অৰ্থাৎ নিবনুৱা সময়্যৰ সমাধান হয়। অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ উন্নত হয় আৰু গাঁৱলীয়া সমাজৰ সামাজিক মানদণ্ড উন্নত হ'ব। সেই কাৰণে মই বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো।

তাৰ পিচত শিক্ষা সম্বন্ধে ইয়াকে কওঁ যে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে বাধ্যতামূলক শিক্ষাৰ প্ৰচলন কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছে। ১৯৪৮ চনৰ পৰা চালে দেখা যায় যে—তেতিয়া শিক্ষাৰ শিতানত যিমান টকা ব্যয় কৰা হৈছিল—আজি তাৰ ঠাইত ৫ কোটি ৮৪ লাখ টকা খৰচ কৰিবলৈ হাতত লোৱা হৈছে আৰুিয়েই প্ৰমাণ কৰে যে ৰাজ্যিক চৰকাৰে শিক্ষাৰ কাৰণে যথেষ্ট কাম কৰিছে আৰু নানা ধৰণৰ যত্ন লৈছে আৰু ৰাইজৰ মাজত সকলো প্ৰকাৰৰ শিক্ষা প্ৰসাৰিত কৰাত দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞা। কাৰিকৰী শিক্ষা ক্ষেত্ৰত Technical Education আমাৰ দেশৰ মানুহ পিচপৰা—সেই উদ্দেশ্যে চৰকাৰে যাতে আমাৰ মানুহ বিলাক পিচপৰি নাথাকে আৰু নতুন নতুন প্ৰতিস্থান বিলাকত যাতে অংশ গ্ৰহণ কৰিব পাৰে তাৰ কাৰণে উপযুক্ত Technical Education ৰ বাবে প্ৰতিষ্ঠান গঢ়ি তুলিব লাগে। এই দৰে দেশত যদি বিভিন্ন বৰকমৰ শিক্ষা প্ৰতিস্থান বিলাক গঢ়ি তুলিব পাৰি—তেনেহলে মোৰ বিশ্বাস—আমাৰ সমাজৰ অৰ্থনৈতিক আৰু সামাজিক অৱস্থা টনকীয়া হৈ উঠিব।

তাৰপিচত—আমাৰ স্কুল আৰু কলেজ সমূহত কলা বিদ্যাত কৈ বিজ্ঞান শিক্ষাৰ বেচি ব্যৱস্থা কৰাত চৰকাৰে সুবিধা দিব লাগে। মোৰ সমষ্টি বজালী কলেজখনত যোৱা বাৰ বিজ্ঞান শাখা খোলা হৈছে আৰু ইয়াৰ পৰিপূৰ্ণ কাৰণে চৰকাৰে যেন অৰ্থ সাহায্য দান কৰে। এনে কৰিলে আমাৰ দুখীয়া বাইজৰ লৰাছোৱালীয়ে দূৰলৈ নগৈ ওচৰতে এই শিক্ষা কৰিব পাৰিব। এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ উল্লেখ যোগ্য কথা এই যে—বজালী কলেজত জনজাতীয় লোক সকলৰ লৰাই বেচি শিক্ষা কৰিছে আৰু চৰকাৰে উপযুক্ত সহায় দিলে পিচপৰা জনজাতীয় লোকসকলক সহায় কৰা হয়। সেই উদ্দেশ্য লৈয়েই মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাও যেন প্ৰাইভেট হাইস্কুল, কলেজ মিলাকত যেন চৰকাৰী সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰে।

তাৰ পিচত যাতায়াতৰ ব্যৱস্থা সম্বন্ধে কওঁ যে চৰকাৰে বহুতো আঁচনি হাতত লৈ কাম কৰিছে আৰু তাৰে বহুত অসম্পূৰ্ণ অৱস্থাত আছে। প্ৰথম পৰিকল্পনাৰ অন্তৰ্গত যিবিলাক কাম লোৱা হৈছিল—তাৰে বহু পৰিমাণ এতিয়াও অসম্পূৰ্ণ আৰু বহু বাস্তা ঘাট—যোৱাবাৰ পানীয়ে নষ্ট কৰাৰ ফলত সেই দৰেই মেৰামত নোহোৱা অৱস্থাত পৰি আছে। ইয়াৰ ফলত বাইজৰ বহু অসুবিধা হৈছে। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক প্ৰথমতে অসম্পূৰ্ণ কামবিলাক পূৰ্ণ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰো আৰু তাৰ লগে লগে বানপানীয়ে ধ্বংস কৰা বাষ্টা ঘাট, দলং বিলাক যাতে মেৰামত কৰা হয়, তালৈকেও চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো।

তাৰ পিচত—সমন্বয় ক্ষেত্ৰত—State Trading বিলাকৰ পৰিপূৰ্ণ কামনা কৰো আৰু তাৰ কাৰণে ধান চাউল সংগ্ৰহৰ পথত ভাল বাষ্টা ঘাটৰ দৰকাৰ : এইবিলাক যাতে অহা বৰষুণৰ দিন অহাৰ আগতে যাতে চৰকাৰে কাম সমাধা কৰে তাৰ কাৰণে দৃষ্টি দিব বুলি আশা কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ সমষ্টিৰ কেইখন মান Subsidised Dispensary ৰ ঘৰ ডাল্ভৰ থকা ঘৰ বাইজে ভালেমান টকা খৰছ কৰি সাজি দিছে আৰু আজি ৬।৭ বছৰ ধৰি চলাই আছে। তাৰে এখন ডিচপেনচাৰীলৈ (গব্বাদল) ডিচপেনচাৰীলৈ মুখ্য মন্ত্ৰী নিজে গৈ দেখি আহিছে। সেইবোৰ ঘৰ পুৰণি হৈ জহি খহি গৈছে। সেই কাৰণে এই ডিচপেনচাৰী মঞ্জুৰী দি ঘৰ মেৰামতি আদিৰ ব্যৱস্থা কৰি মোৰ এলেকাৰ জনজাতি আৰু অনুনৃত সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলক সহায় কৰিব বুলি মোৰ চৰকাৰৰ ওচৰত নিবেদন। সেই অঞ্চলৰ বাইজে বহুমানো বাজহুৱা কাম কৰি যি পেড়না পাই আছে সেই পেড়না বচাবৰ বাবে চৰকাৰে ডিচপেনচাৰী সমূহৰ উন্নতি সাধন কৰা চৰকাৰৰ নিতান্ত প্ৰয়োজন। গতিকে এই বিষয়টোৰ প্ৰতি মই স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ বিশেষ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে চৰকাৰে ৰাজ্য শাসন বিকেন্দ্ৰীভূত কৰিবৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। এইটো এটা চৰকাৰৰ মহৎ উদ্দেশ্য। ইয়াৰ দ্বাৰা চৰকাৰ, কৰ্মচাৰী আৰু বাইজ লগ লাগি স্বাধীন ভাৱে নতুন পেড়নাৰে উন্নতিৰ ফালে আগ বাঢ়ি যাব বুলি আশা কৰিব পাৰি। এই আঞ্চলিক পঞ্চায়ত সমূহৰ যোগেদি আমি আৰ্থিক, ৰাজ-নৈতিক কৃষি বাণিজ্য আদি সকলো ক্ষেত্ৰতে আগবাঢ়ি যাব পাৰিম বুলি আশা কৰিব পাৰি। এতিয়াহে বাইজে নিজৰ দায়িত্ব বাষ্টৰ প্ৰতি বাইজৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য বুজিব পাৰিব আৰু প্ৰকৃত শাসন তাৰ বাইজৰ হাতলৈ আহিব। সেই কাৰণে মই কওঁ চৰকাৰৰ মহৎ উদ্দেশ্য বোৰলৈ চাই চৰকাৰক সমালোচনা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই।

অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ ১।৩ অংশ জনজাতিৰে পৰিপূৰ্ণ—কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে শিক্ষা ক্ষেত্ৰত স্কুলীয়া লৰাছোৱালীক কিতাপ আদিৰে বিনা মাচুলৰ ব্যৱস্থা ইত্যাদিৰ যোগেদি ভালেখিনি সহায় কৰিছে। কিন্তু অন্যান্য সকলো ক্ষেত্ৰতে যাতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সকলো প্ৰকাৰৰ সহায় দিয়ে তাৰ বাবে সকলো ব্যৱস্থা অসম চৰকাৰে যেন কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক জনায় তাৰ বাবে অসম চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো। ইয়াকে কৈ বিত্ত মন্ত্ৰীক তেখেতৰ

ৰাজ্যত ভাষণৰ বাবে সন্তুষ্টি জনাই আৰু তেখেতক ধন্যবাদ জনাই মোৰ
বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

Mr. SPEAKER: Now Shri Devendra Nath Hazarika.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): At the very
out set I thank the Finance Minister for presenting a surplus Budget and
for the long speech covering 56 pages. In my opinion he has touched
almost all activities of the Government and has given an indication of effi-
ciency and of future hope. In reviewing the economic condition he has
shown that a rise of *per capita* income from 276 in 1957-58 to Rs.291 in
1958-59. Our target of national income was 25 per cent increase during
the Second Five Year Plan. But our achievement during the last three years
was only 10.4 per cent. I think this is a matter for serious consideration
and discussion and to find out ways and means and our difficulties as to why
we could not achieve the target. In page 4 of his speech I find that the
State's national income has been estimated at Rs 272 in 1958 as against
Rs.266 in 1957. It indicates that we are lagging behind the average of all
India National Income. On the other hand we are lagging behind the ave-
rage of All India National Income and on the other hand the cost of living
here is the highest in India. From this we can imagine the comparatively
increased hardship of the common people of this State. In these circum-
stances I believe our responsibility is greater than the people of other parts
of India to improve the lot of our common people and especially the poor
and the down-trodden. Sir, we find complaints here and there that during
the first Five Year Plan and few years after the 2nd Five Year Plan, the
income of comparatively well-to-do persons increased more than the poor.
Income of those who have employment in Industry has increased, while the
people employed in the agricultural sector could not get the same propor-
tionate increase. In villages under-employed or unemployed persons are on
the increase. They are finding difficulties in getting benefit of employment
in the industry sector. In certain places, although it might be small pockets
frustration is also there amongst the unemployed persons. Unemployed or
under-employed village people are even deprived of offering their manual
labour even to earn their daily bread. It happens some times for lacks of
organisation and for lack of knowledge of the village people and proper
appreciation of their difficulties. If I am correct, the gulf of difference
between the poor and the rich has increased although the number of richer
people are increasing also. To justify this Sir, I like to tell the House that
previously we could hardly find any Assamese begger in the State. But now
a days, if you travel in the State Transport bus from one end of Assam to the
other end, you will come across a number of Assamese beggers almost in all
the bus stoppages. Now Government are taking action to cut down the
income of the rich. But this is not going to benefit the poorer section of the
population of the country direct although Government desire to help them.
This, I believe, is realised by the Government as well as our Great Congress
Organisation. Therefore, the Planning Sub-Committee for 3rd 5 Year Plan
of all India Congress Committee suggested that our plan and programme
should be so framed that the poorer section is benefited. The Sub-Com-
mittee has suggested to give emphasis on the poor and down-trodden section
of the population of our country. I believe our State Government are
giving serious thought of improving the lot of the poorer section of the
society.

Now, Sir, I like to come to the unemployment problem of our State. The recent enactment of the Shramik Bahini Bill would give an opportunity to our people to sell their manual labour to the Public Works Department. I hope Government will make necessary provisions to utilise our man-power in other avenues also, such as industries and other public and private sectors. Sir, some time I find that some feelings are accumulated in certain quarters that Assamese people are seeking higher jobs only. I was rather influenced by that idea but that idea has been corrected when I was sitting in a Selection Board of Fourth Grade employees at Dibrugarh and I found that a large number of educated Assamese youngmen came for the job of porters and other 4th Grade jobs although we could hardly employ $\frac{1}{3}$ (one third) of them. So, Sir, from that, I think, the incorrect idea that the Assamese are always seeking for higher jobs only will be removed and will be found that they are prepared for any job.

I very much appreciate the desire of the Government to make Assam strong. This is very necessary especially when our State is surrounded almost on all sides by foreign countries. To make Assam a strong State no section of population should be neglected, and every one of the State should feel that he has got some role to play in the national activities. Sir, I could not understand the criticism of the Leader of the Opposition why he could not accommodate the special provision made for the Scheduled Caste, Scheduled Tribes and other Backward Classes. The provision for these weaker section of our population are provided in the Indian Constitution. This provision has been made long before for Scheduled Caste and Scheduled Tribes. Recently some provision for educational facilities has been extended to other classes by the State Government. Sir, when the Leader of the Opposition spoke on socialism I could understand, or rather failed to understand that he came forward to criticise the provision made for the weaker section of our Society. Sir, I like to tell the Leader of the Opposition that previously some of these backward classes were ruling people in different parts of Assam and were playing an important role in the country. They played historical role in the State and by neglecting them it would not be possible for him or anybody else to build Assam a strong State. If he makes a survey then he will find that these people once played an important role in different parts of our State and occupied very responsible positions in the State now lagging behind and practically of the Part of National activities. Sir, by this, of course, I do not mean that there should be any encouragement of aggressive sectional feelings of because if section feelings are developed then it will harm the country. Feeling of dominancy by one section on others will harm the country. But this provision made by the Government for other backward classes was after very serious thinking and that also, I feel, there is great room for improvement. Sir, you will find that amongst some of these backward people of Assam who once played a historical role, frustration is still there. Therefore, I request the Leader of the Opposition to try to understand the problem of these people.

Devadara Buzk 17/2/60

1/31/60 Regarding the regional language of Assam, I also express the anxiety with the Leader of the Opposition that Assamese should be the State language. But I do not find any reason in his criticism of the argument of the Chief Minister that the demand from the non-Assamese should come also. While he cited some example that some non-Assamese organisation have demanded Assamese as State language why he suspect that the other sections who are to demand Assamese as State language will not demand it? We want one language to increase the integrity of the people. Language is

the cementing factor and it helps in building national unity. By this I do not mean that we should neglect the language and culture of other sections of the population.

Sir, if I do not discuss certain difficulties of my own district, I believe, my speech will not be complete, especially when it was proved here that the district of Lakhimpur did not get due place in the First and Second Five-Year Plan. To-day one of the Ministers admitted that in the First Plan as well as in 2nd Plan Lakhimpur district was omitted why replying to a supplementary question in respect of Veterinary Hospitals. Even today's Unstarred Question No.17 indicates that the medical facilities available to the people of the district is far less in comparison with other districts of Assam.

A voice—সব কালেই তেনেকুৱা।

Even if I am allowed to compare the North Lakhimpur Subdivision which is the most backward Subdivision with its counter-part of Dibrugarh Subdivision we will see that the medical facilities available in the rural area of Dibrugarh Subdivision are lesser than those of North Lakhimpur Subdivision although Dibrugarh is the biggest Subdivision of Assam. Sir, there are biggest Assembly constituencies where there is not any medical facility altogether—that is for a population of about one lakh!

Shri RUP NATH BRAHMA (Minister, Medical) : What is that Constituency ?

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa) : Lahoal Constituency.

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture etc.) : In Lahoal the Assam Medical College is there.

Shrimati LILY SEN GUPTA (Lahowal) : The Assam Medical College at Dibrugarh is for whole of Assam.

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY : May I know if Dibrugarh is included in the Constituency of Lahowal ?

Shri RUP NATH BRAHMA (Minister, Medical) : No, it is not.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA : Assam Medical College is situated in Dibrugarh Constituency. There are only five or six dispensaries in Dibrugarh Subdivision from where 11 (eleven) members returned to this House. That indicates the position. My request is that the Government will see that my district do not suffer in the next Five Year Plan.

In respect of education also, the Dibrugarh Subdivision is lagging far behind. You will find a very few number of schools in the rural areas. There are Assembly Constituencies like Lahowal where there is not a single Aided High School. Similarly there are Mouzas having more than 55,000 of population where there is not even a Middle English School. In proportion to the number of population in this Subdivision, there are very few Lower Primary Schools. There are areas where the absence of Lower Primary Schools is strongly pronounced. Sir, I request the Government to see that due place is given to this Subdivision in the next Plan.

Communication, Cottage Industries and other welfare activities of my district have yet to get its proper place. Sir, you know perhaps that the district of Lakhimpur contributes the highest share to the State revenue, but I am not sure if it gets an adequate return for it.

Although prohibition was introduced some twenty years back the opium habit is widespread in the villages of Dibrugarh Subdivision. The backbone of the villages and villagers have been smashed by this habit. This habit has not been stopped but is growing. In my opinion the money has been spent in prohibitory measures, if it would have been spent for education in these areas during the last twenty years, the number of opium addicts would have decreased considerably. Therefore, I suggest that the Government should consider whether a part of this money could be diverted for educational purposes and to give free education up to secondary stages to the communities who are addicted in opium horribly just as in the case of the Tribal and Scheduled Caste people. This will mean doing away with the opium habit of the people automatically in due course when the children of these communities will be educated and grown up. With my experience of the last twenty years I venture to suggest that there has been no tangible improvement in the eradication of this opium habit but the smugglers are importing huge quantities of opiums. Ten to fifteen years back opium was detected in seers but it is now detected in maunds.

Similarly, so far as liquor consumption is concerned, you will find that the highest amount of liquor in Assam is being consumed in the Lakhimpur District. If the people of a particular area consumes the largest quantity of opium and liquor, then how can we hope that there will be prosperity? Sir, I, therefore, like to request the Government to give a serious thinking to this matter so that these people can get rid of this habit of taking opium and liquor.

We find sometimes that liquor shops are situated near High Schools or Middle English Schools. Sometimes it takes three to four years to get these liquor shops shifted to distant places from the site near schools. This is not my present information, but I knew that sometimes even the lessees offered liquor to the students and the students also went there during recreation hour even. *A voice*—To increase the number of their clients). Therefore, I request specially the Minister-in-charge of Excise to give serious thinking to this matter as to how to relieve the people of my district from these evil habits.

Sir, I thank the Government that they have made necessary arrangements to remove the differences of pay scales between Government High Schools and non-Government High Schools and to improve the pay scales of college teachers. In this connection I would like to bring to the notice of this House that some conditions have been imposed upon the institutions and the teachers. I do not know how far these conditions are relevant but I would like to inform the House that there are teachers and professors who preferred to serve in non-Government institutions, even neglecting better jobs under Government. If they are now forced to follow the Government Service Conduct Rules, perhaps it will pain them. Therefore, I like to suggest

that Government should give a thinking in this respect and if possible to modify that circular which has been recently issued by the Director of Public Instruction.

Sir, I like also to refer so the activities of the Social Education in the Community Development and National Extension Service areas. I generally find Sir, that persons in-charge of these Social Education areas are not fully equipped with the idea of social education. I also found that the Gram Sevak and other workers are also not fully equipped with the idea or rather they are far short of the ideas and on enquiry I came to know that the instructors in the Gram Sevak training centres at Jorhat or other places in Assam are recruited from persons working in the General Education line, namely, the Inspecting staff of the Education Department. I do not know whether these instructors are given training in social education work. If they are not given any instruction on social education work, it is natural that the very philosophy of social education will remain unknown to them. I am discussing this because the whole programme of Community Development Centres round social education and because the community if they are to develop should properly be educated in social education. Without giving proper social education to the people it is difficult for the officers and others to develop a community, the mind of the people the main object of these projects otherwise our efforts will confine in area development and the people will only try to get roads, bridges and clubs and libraries—of course clubs and libraries as institutions of Social Education where in Libraries scope are given to understand the philosophy of community development. Therefore, I request Government to take steps to improve this aspect of social education so that the philosophy of community development will be made known to the people as well as to those who are connected with these activities.

Sir, I would also like to suggest the Community Development Department if it will be possible, to cover within this scheme of social education the propagation against the evil habit of opium as well as liquor consumption. In my district although I find a large number of people who are opium addicts, I do not find that those people who are connected with Community Development or National Extension Service Centres give any stress in this direction. If these bad habits are not checked it will be difficult for the officers and other workers to improve the condition of the people. Therefore Sir, I would suggest the Government particularly the Community Development Department to apply their mind to this aspect of the matter and to see if this propagation against these opium habits can be covered within the programme of Community and N. E. S. Scheme.

Similarly Sir I would like to bring to the notice of the House that Cottage Industry also should be given proper impetus and encouragement. In the interior parts of our districts the people are accustomed to weaving and spinning and the present scheme, if I am correct, is meant to reach these people also. Therefore, I would suggest to the Minister in-charge of Cottage industries to collect figures and to see how far these Cottage Industries can be encouraged in the districts particularly in the villages.

Sir, I do not want to take much time of the House but I thank the Hon'ble Minister for his valuable speech and I hope that the suggestions given by me will receive due consideration. With these words Sir, I resume my seat, and I thank you.

Shri BIRENDRA KUMAR DAS [Patacharkuchi (Reserved for Scheduled Tribes)] : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বাজ্যপালৰ ভাষণ আৰু বিত্ত মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ ভাষণত পিচপৰা জনজাতীয় লোক সকলৰ কাৰণে উন্নয়ন মূলক আঁচনি লোৱা হৈছে বুলি কোৱা হৈছে। কিন্তু আমি দেখিবলৈ পাইছো যে পিচপৰা জনজাতীয় লোক সকলৰ সামাজিক সংকৃতিক আৰু বাজনৈতিক সকলো বিষয়তে তেওঁলোক অতিকৈ পিচপৰি আছে তথাপি চৰকাৰে জনজাতীয় লোক সকলৰ উন্নতি হোৱা বুলি কৈছে। এই কথা, মই ভাবো কেৱল কাগজে পত্ৰই আৰু বক্তৃতাৰ মাজেদিহে হৈছে। আমাৰ চৰকাৰে জনজাতীয় লোকসকলৰ কাৰণে প্ৰথম পৰিকল্পনাত ১১৫.৭০ লাখ টকা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা পাইছিল। আৰু তাৰে মাত্ৰ ১০৩.৭০ লাখ টকাহে খৰচ কৰিছিল। ঠিক তেনেকৈয়ে দ্বিতীয় পৰিকল্পনাত ১৯৯.৫০ লাখ টকা পাইছিল আৰু এই টকা খৰচ কৰিবলৈ স্বীৰ কৰা স্বত্বেও—আমি দেখা পাও বিত্তমন্ত্ৰীৰ ভাষণত যে তাৰ ঠাইত মাত্ৰ ১৪০.৪৩৯ লাখ টকা খৰচ কৰিছে। জনজাতীয় লোক সকলৰ উন্নতিৰ কাৰণে প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় পৰিকল্পনাত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি টকা দিছিল সেই টকা কিয় কামত লগাব পৰা নাই তাৰ অৰ্থ বুজি নাপাও! আৰু আনহাতে এই টকা কিয় খৰচ কৰিব পৰা নহল তাৰ কোনো কাৰণ দেখুৱা হোৱা নাই। মই ভাবো যে জনজাতীয় লোক সকলৰ উন্নয়নৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ কাল চোৱাত, যি টকা দিয়া হৈছিল—তাৰ শতকৰা ৫০ ভাগো প্ৰকৃত পক্ষে তেওঁলোকৰ উন্নতিৰ হকে খৰচ কৰা হৈছেনে নাই সন্দেহ জনক। মই ভাবো, ভাৰতীয় সংবিধানৰ ২৭৫ ধাৰাৰ পৰা যি টকা ট্ৰাইবেলৰ উন্নতিৰ কাৰণে দিয়া হৈছে সেই টকা বিলাক ঠিকমতে খৰচ হোৱা নাই আৰু মোৰ বোধেৰে ই অবব্যৱহাৰ হৈছে আৰু তাৰ কাৰণে কোনো তদন্তৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে লোৱা নাই। গতিকে কেৱল বক্তৃতা আৰু ভাষণতেই, পিচপৰা জনজাতীয় লোক সকলৰ উন্নতি হৈছে অথবা তেওঁবিলাকৰ উন্নতিৰ আঁচনি তাতেই সোমাই ভাহি কুৰিছে—এইটো বৰ পৰিতাপৰ কথা।

তাৰপিচত, বিত্ত মন্ত্ৰীৰ ভাষণত কোৱা হৈছে যে ট্ৰাইবেলসকলৰ উন্নতিৰ কাৰণে পৰামৰ্শ আদি দান কৰিবলৈ এডভাইজৰী কাউন্সিল তৈয়াৰ কৰিছে।

Adjournment

The Assembly was then adjourned for lunch till 2 p. m.

After lunch

Shri BIRENDRA KUMAR DAS : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই তেতিয়াই কৈছিলো যে ২৭৫ ধাৰাত যি গ্ৰাণ্ট দিছে তাৰ লগত State Fundৰ পৰা যথেষ্ট গ্ৰাণ্ট দিব লাগে। কিন্তু মই ভাবো জনজাতি উন্নয়নৰ বাবে যি গ্ৰাণ্ট দিয়া হৈছে সেইটো অতি সামান্য হৈছে। ২য় পৰিকল্পনাৰ অন্তৰ্গত দেখিবলৈ পাও State Fund মাত্ৰ ৩ কোটি ১৫ লাখ টকা দিছে কিন্তু তাৰো ভিতৰত ৭২ লাখ টকা খৰচ কৰিব পৰা নাই। এই টকা খিনি যাতে সমুদায় উন্নয়ন কামত খৰচ কৰা হয় তাৰ বাবে চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো। বিত্ত মন্ত্ৰীয়ে তেখেতৰ ভাষণত ট্ৰাইবেল উন্নয়নৰ কাৰণে Plains Tribal Advisory Council তৈয়াৰ কৰা কথা কৈছে আৰু কৈছে যে ইয়াৰ যোগেদি ট্ৰাইবেলৰ উন্নয়নৰ কাৰণে দিহা পৰামৰ্শ দিব। মই জানো Plains Tribal Advisory Council ৰ পৰা যিবিলাক দিহা পৰামৰ্শ দিয়া হয় সেই বিলাক চৰকাৰে কাৰ্য্যকৰী নকৰে। যদি এয়ে হয় তেন্তে Plains Tribal Advisory Council ৰ দ্বাৰা কি কাম হ'ব বুজি নাপাও। মই ভাবো ট্ৰাইবেল

সকলক ঠগোৱাৰ এটা ব্যবস্থা মাত্ৰ । যদি সচাকৈয়ে এই কাউন্সিলৰ দ্বাৰা ট্ৰাইবেলৰ উন্নয়নৰ সকলো দিহা পৰামৰ্শ দাঙি ধৰাই তেহে কাউন্সিলে দিয়া দিহা পৰামৰ্শ সকলোখিনি চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰা উচিত হ'ব । সেই কাৰণে এই কাউন্সিলৰ এটা Statutory Right থকা উচিত কিন্তু সেই right দিয়া হোৱা নাই । সেই কাৰণে এই কাউন্সিলৰ দিহা পৰামৰ্শ চৰকাৰে মানিবও পাৰে নানানিবও পাৰে । Plains Tribal Advisory Council এ মদ নিৰাবণী আইন Medically পৰীক্ষা নকৰাকৈ কামৰূপত কিম্বা আন জিলাত বলবৎ নকৰিবৰ বাবে অনুৰোধ জনাইছিল, কিন্তু চৰকাৰে সেইটো মানি নললে গতিকে মই কওঁ— Plains Tribes Council ৰ Travelling Allowanceৰ বাবে খৰছ কৰাৰ অৰ্থ একো বৃদ্ধি নাপাও ।

জনজাতিৰ চাকৰী সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে চৰকাৰে যি ব্যবস্থা কৰিছে সন্তোষ জনক নহয় আৰু জনজাতিৰ কাৰণে যি কোটা আছে সেই কোটা পৰিপূৰ্ণ নহয় বুলি অন্য মানুহক সেই কোটাৰ চাকৰী দিয়া হৈছে । সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাইছো যে জনজাতিৰ কোটা পৰিপূৰ্ণ নহলেও ২ বছৰৰ কাৰণে যাতে খালি ৰখা হয় ।

জনজাতি চাকৰীয়ালক নিয়ম মতে প্ৰমোচন দিয়া দেখা নাই । Circular দিয়া আছে জনজাতিক সকলো সুবিধা দিয়া হ'ব । কিন্তু কামে কাজে জনজাতিয়ে পাব লগিয়া সুবিধা বিলাক পোৱা নাই । এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো । জনজাতি সকলৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ডাঙৰ সমস্যা হৈছে মাটি সমস্যা । জনজাতি সকলৰ মাজত বহুত মাটিহীন মানুহ আছে । তেওঁলোকে মাটি বিচাৰি হায়ৰাণ হৈছে । গোৱালপাৰা কামৰূপ আদি ঠাইত জনজাতি মানুহ মাটি বিচাৰি মিকিৰ পাহাৰ পাইছে গৈ । ট্ৰাইবেল বেলট, ব্লক আদিত যিবিলাক মাটি আছে সেই বিলাক মাটিহীন মানুহক দিয়া হোৱা নাই ।

(At this stage the Speaker vacated the Chair and the Deputy Speaker occupied it.)

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) : জনজাতি সকলৰ বাবে ৰখা ট্ৰাইবেল বেলট বা ব্লকত মাটি আছে যদি জনালে আমি নিশ্চয় তেওঁলোকক দিম ।

Shri BIRENDRA KUMAR DAS [Patacharkuchi (Reserved for Scheduled Tribes)] : হয় আছে, সেই বিলাকত মানুহ বহি আছে, কিন্তু তেওঁলোকক পট্টা দিয়া নাই ।

ট্ৰাইবেল ব্লক আৰু বেলট বন্ধা কৰিব লাগে, কাৰণ এই বোৰ এতিয়া বে দখল হৈ আছে । সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো এই বে দখলকাৰীক উচ্ছেদ কৰিব লাগে । যদি ও চৰকাৰৰ এখন আইন আছে কিন্তু তাক কাৰ্য্যকৰী কৰা দেখা নাই ।

Shri HARESWAR DAS : মাননীয় সদস্যই কৈছে উচ্ছেদ কৰিব লাগে, কিন্তু লগতে বহি থকা সকলে কয় যে উঠাব নেলাগে ।

Shri BIRENDRA KUMAR DAS : তেওঁলোকে মিকিৰ পাহাৰৰ কথাহে কৈছিল ।

Shri HARESWAR DAS : তেওঁলোকে কৈছে গোটেই অসমতে উচ্ছেদ কৰিব নেলাগে ।

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur) : আপুনি সেতই নীসিমাৰ্থন কৰেনে নকৰে ?

Shri BIRENDRA KUMAR DAS [Patacharkuchi (Reserved for Scheduled Tribes)] :

মই কেৱল টাইবেল ব্লক আৰু বেলটৰ কথাহে কৈছো, অন্যান্য ঠাইৰ কথা কোৱা নাই। জনজাতিৰ কাৰণে যি আইন কৰিছে সেই আইন চৰকাৰেই অমান্য কৰি বেদখল কৰিবলৈ এৰি দিছে।

জনজাতীয় বাইজে বহু দিনৰে পৰা তেওঁলোকৰ একচনীয়া মাটি ম্যাডি কৰিবলৈ দাবী কৰি আহিছে আৰু সেইটো বিনা প্ৰিমিয়ামে কৰিবলৈ দাবী কৰিছে। কাৰণ জনজাতি সকল দুখীয়া মানুহ প্ৰিমিয়াম দিব নোৱাৰে।

গুৱাহাটী নগৰৰ ওচৰত যিবিলাক জনজাতি লোক আছিল তেওঁলোক বৰ দুখীয়া। সেই কাৰণেই তেওঁলোক উচ্ছেদ হৈ যাব ধৰিছে। তেওঁলোকে বহু দিনৰে পৰা গুৱাহাটী নগৰত মাটি দিব লাগে বুলি দাবী কৰি আহিছে কিন্তু চৰকাৰে তেওঁলোকৰ দাবী উপেক্ষা কৰি বাহিৰৰ পৰা অহা ধনী আৰু প্ৰতাপশালী মানুহকে নগৰত মাটি দিছে। চৰকাৰৰ এইটো কি নীতি মই বুজি নোপাওঁ যে দুখীয়া জনজাতিক মাটি নিদি ধনী আৰু প্ৰতাপশালী লোকক নগৰত মাটি দিছে।

মদ নিৰাৱৰণ সম্বন্ধে ৰাজ্যপালৰ ভাষণ আৰু বিন্দ্ৰমন্ত্ৰীৰ ভাষণত দেখিবলৈ পাইছো যে অহা এক এপ্ৰিলৰ পৰা নগাঁও জিলাতো মদ নিৰাৱৰণ কৰা হ'ব। মোৰ বোধেৰে ইয়াৰ ইয়াৰ পৰা কোনো ফল নধৰিব বৰং আমাৰ চৰকাৰী ৰাজহ নষ্ট হৈ ক'ব হ'ব।

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) : কামৰূপৰ প্ৰহিবিচনৰ বিষয়ে আপোনাৰ পৰামৰ্শ দিয়ক।

Shri BIRENDRA KUMAR DAS : এই আইন কেতিয়াও কৃতকাৰ্য হ'ব নোৱাৰে—সম্পূৰ্ণ অকৃতকাৰ্য হ'ব। কামৰূপত দেখিছো মদ নিৰাৱৰণী আইন একেবাৰে অকৃত কাৰ্য হৈছে। মদ নিৰাৱৰণী কৰ্মচাৰী বিলাকেই মদ খায় তাৰ প্ৰমাণ চৰকাৰক লাগিলে দিব পাৰিম। যি আইন চৰকাৰী বিষয়াই অমান্য কৰে সেই আইন কেনেকৈ কাৰ্যকৰী হ'ব পাৰে। ইয়াৰ দ্বাৰা বিভাগীয় কৰ্মচাৰীক ভেটি খাবলৈহে সুবিধা দিয়া হৈছে। অসমত যিবোৰ কৰিবাজী দোকান আছে তাৰে কিছুমান কৰিবাজী দোকানত মৃত সঞ্জীৱনী স্মাৰ নামত মদ বিক্ৰি হৈ আছে আৰু ব্যৱসায়ী সকলৰ লগত বিভাগীয় কৰ্মচাৰী সহযোগ আছে। (এটা মাত্ৰ—লাইচেন্স আছেনে?) মৃত সঞ্জীৱনীৰ কাৰণে নিশ্চয় আছে। যেহেতু দোকানৰ লগত বিভাগীয় কৰ্মচাৰীৰ ভিতৰুৱা সহযোগ আছে, সেইবাবে মদ নিৰাৱৰণ হ'ব নোৱাৰে। টাউনত সদায় মদ চলি আছে। আমাৰ গাঁৱৰ মানুহে নিজে য'বতে মদ কৰি খায়। ইয়াৰ পৰা পৰা বহুত উপকাৰিতাও পোৱা যায় বুলি তেওঁলোকে ভাবে কাৰণ আমাৰ বড়ো কছাৰী মানুহবোৰে দিনৰ দিনটো পথাৰত পৰিশ্ৰম কৰে। তেওঁলোকে বিৰি, চাহ বা গাখীৰ আদি একো নোখায় মাত্ৰ য'বত কৰা মদ খায়ে গোটেই দিনটোৰ ভাগৰ মাৰে। তাৰোপৰি ইয়াত ভিটামিনো আছে বুলি তেওঁলোকে ভাবি ইয়াকে খাই জনজাতি সকল জীয়াই থাকে। এইটো বন্ধ কৰি আন খাদ্য দ্ৰব্যৰ ব্যৱস্থা নকৰিলে তেওঁলোক জীয়াই থাকি টান হ'ব বুলি তেওঁলোকে ভাবে। সেই কাৰণে য'বত মদৰ ওপৰত কৰা নিষেধ উঠাই দি পঞ্চায়তৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰ কাৰ্য কৰিব লাগে আৰু বিডি চিগাৰেট আৰু চাহৰ ওপৰত নিষেধ আইন বলৱৎ কৰিব লাগে। চৰকাৰে কৃষ্টি কেন্দ্ৰ বোৰক যি গ্ৰাণ্ট দিছে সেইয়া যথেষ্ট হোৱা নাই আৰু বহু কেন্দ্ৰই পোৱাই নাই। সেই বোৰক দিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো।

মই আগতেও কৈছিলো যে এই বিলাক অন্ততঃ আমাৰ জনজাতীয় লোক সকলৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে Documentary Films আদি লৈ চৰকাৰৰ প্ৰচাৰ বিভাগে গাঁৱে ভঁৰে ফুৰিব লাগে।

আতাইতকৈ ডাঙৰ বিপদ হৈছে জনজাতীয় লোক সকলৰ মাজত কুষ্ঠ আৰু ক্ষয় বোগৰ বৰ প্ৰকোপ হৈছে —

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue): মাননীয় সদস্য কব বিচাৰিছে নেকি যে মদ নোখোৱাৰ কাৰণে এই বোগ হৈছে ?

Shri BIRENDRA KUMAR DAS [Patacharkuchi (Reserved for Scheduled Tribes)]: সেইটো আমাৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীক সুধিলেই ভাল হব। মই এতিয়া আন বিষয়ৰ কথা কৈছো। এই ক্ষয় আৰু কুষ্ঠ বোগৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে গ্ৰাণ্ট বিচাৰি আছে। চৰকাৰে বিশেষ ভাৱে সেই শিতানত টকা ধৰা নাই। দেখা যায় সেই বেমাৰী বিলাকে হস্পিটালত seat নাপায়। ইয়াৰ বিহিত ব্যৱস্থা চৰকাৰে অতি সোনকালে কৰিব বুলি আশা কৰিলো। তাৰ উপৰিও কুষ্ঠ বেমাৰৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে যদি বিশেষ ব্যৱস্থা চৰকাৰে নকৰে তেন্তে এই বেমাৰে সোনকালে বিশেষকৈ আমাৰ জনজাতীয় লোক সকলক বিপদ গ্ৰস্ত কৰিব। সেই কাৰণে অন্ততঃ জনজাতীয় অঞ্চল বিলাকত একোটাকৈ Leper Hoylum তৈয়াৰ কৰি দিব বুলি আশা কৰিলো।

আমাৰ বাইজৰ তৰফৰ পৰা বহুতো প্ৰাইমেৰী স্কুল, ভেঞ্চাৰ স্কুল আদি শিক্ষানুষ্ঠান গাৱেঁ গাৱেঁ তৈয়াৰ কৰিছে। কিন্তু আজিলৈ চৰকাৰে সেই বিলাক লোৱাৰ কোনো চিন দেখা নাই। এই বিষয়ে চৰকাৰে চকু দিব বুলি মই ভাবো। ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ গাওঁ বিলাকৰ মাইনৰ স্কুলত ৪০ জন ছাত্ৰ ছাত্ৰী থাকিব সেই স্কুল বিলাকৰ শিক্ষক সকলক Model Pay Scale দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব বুলি আশা কৰিলো।

জনজাতীয় অঞ্চলত বাস্তৱ পদুলীৰ অভাৱ আজিও আছে। যথেষ্ট বকমে সেই অঞ্চল বিলাকত নিৰ্মাণ কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো, আৰু যিবিলাক বাস্তৱ আধা কৰা হৈ বা ভাঙি গৈছে তাকো মেৰামত কৰাৰ কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰি গামৰণি মাৰিলো।

Shri SARBESWAR BORDOLOI (Titabar): মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে এই সদনত এইবাৰ এখন উদ্বৃত্ত বাজেট দাঙি ধৰা কাৰণে মই ধন্যবাদ জনাইছো। অকল সেয়ে নহয়, তেখেতে সুদীৰ্ঘ বক্তৃত্তাৰে অসম চৰকাৰৰ বেলেগ বেলেগ বিভাগে যোৱা বছৰ কেনেকৈ কাম কৰিছে আৰু অহা বছৰ কেনেকৈ কৰিব আৰু কোন বিভাগত কিমান টকা ধৰিছে তাৰ তেখেতে বহুল ভাৱে ব্যাখ্যা কৰিছে।

আজি আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰীৰ বাজেট দাঙি ধৰা প্ৰসঙ্গত দিয়া বক্তৃত্তাৰপৰা ভালকৈ বজিব পাৰিছো যে যোৱা পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনা বিলাকৰ জৰিয়তে আমি অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত কিমান আগবাঢ়িছো, আমাৰ ৰাজ্যৰ নিবনুৱা সমস্যা কিমানদৰে সমাধা কৰিব পাৰিছো। লগতে তৃতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনা প্ৰস্তুত কৰোতে এই সমস্যা বিলাক কিমানদৰে সমাধা কৰিব পাৰি সেই বিষয়েও চৰকাৰে বিশেষ দৃষ্টি দিয়া প্ৰয়োজন। আমি সন্তোষ পাইছো যে দ্বিতীয় পঞ্চ বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ আমোলত এই সমস্যাৰ সমাধানৰ যথেষ্ট ব্যৱস্থা কৰিছে আৰু তাতকৈও বেছি কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব।

বৰ্তমান বাজেটত দ্বিতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ শেষ বছৰৰ আঁচনি সমূহ দাঙি ধৰিছে। ইয়াত ইয়াকো দেখুওৱা হৈছে যে এই বছৰৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাক কিমান টকা দিব আৰু সেই টকা কি হিচাবে ক'ত খৰচ হ'ব তাকো দাঙি ধৰা হৈছে।

মই আশা কৰে। যে এই বছৰতে অসমৰ কেইবাটাও শিল্প স্থাপনাৰ কাম বহু পৰিমাণে আগবাঢ়ি যাব। আজি তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ আমোলত অসমৰ উদ্যোগৰ উন্নতিৰ কাৰণে বহুমুখী আঁচনি গ্ৰহণ কৰিব লাগিব। ইয়াৰ আগতে মই জনাওঁ যে আঁচনিৰ টকা আমাৰ ৰাজ্যত মূলধন খটুৱা কামত অৰ্থাৎ শিল্প আদিত যদি আমি টকা নখটোও আমাৰ ৰাজ্যৰ মানদণ্ড কেতিয়াও উন্নত হ'ব নোৱাৰে। সমূহীয়া পৰ্যায়ত হওক বা ব্যক্তিগত পৰ্যায়তে হওক আমি মূলধন গঠনৰ উদ্যোগ বঢ়ালেহে আমাৰ উন্নতিৰ সাধন হ'ব। তৃতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত আমি যিমান শিল্পৰ উন্নতি কৰিব পাবো আৰু কিমান শিল্প স্থাপন কৰিব পাবো সেই কথাৰ ওপৰত আমাৰ ৰাজ্যৰ বহুত কথা নিভৰ কৰিছে। আগলৈ নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান কল্পে কিমান শিল্পৰ প্ৰয়োজন এই সকলো বিলাক আমি চাব লাগিব আৰু সেই অনুসাৰে আমি শিল্প বিষয়ত বিশেষ ভাৱে জোৰ দিব লাগিব।

অসমত শিল্প স্থাপন কৰিবলৈ যথেষ্ট সম্পদ আছে। এই সম্পদ বিলাক প্ৰয়োগ কৰি দেশৰ উন্নতি, শিল্পৰ উন্নতি আৰু জনসাধাৰণৰ উন্নতিৰ কাৰণে বিশেষ চিন্তা কৰি আগ বাঢ়িব লাগিব। আমি যদি তৃতীয় পৰিকল্পনাত এই দৃষ্টি ভঙ্গীৰে আগবাঢ়ো আমি অসমক এখন শিল্প প্ৰধান ৰাজ্যত পৰিণত কৰিব পাৰিম। এই উদ্দেশ্যে মই এটা কথা জনাওঁ যে আমাৰ অসমত কিমান শিল্পী বা কাৰিকৰৰ প্ৰয়োজন হ'ব, তাত আমাৰ ৰাজ্যত মানুহক যদি নিযুক্ত কৰিব পৰা নেয়ায় তেন্তে অসমত জন্ম পোৱা জনসংখ্যা বঢ়াৰ লগে লগে বাহিৰৰ পৰা যি মানুহ আহিব তাৰ দ্বাৰা অসমৰ নিবনুৱা সমস্যা বাঢ়িহে যাব। সেই কাৰণে আমাৰ শিল্প গঠন কৰাৰ লগে লগে তাত যি **Skilled labour** লাগে তাক নানা ঠাইত আমাৰ মানুহকে শিক্ষা দি নিয়োগ কৰিব লাগিব। তাৰ লগতে **Unskilled labour** বিলাক নিয়োগ কৰোতেও বাহিৰৰ পৰা মানুহ আনিব নালাগে। অসমৰ উন্নতি কৰিবলৈ বাহিৰৰ মানুহ আনি খটালে আমাৰ অসমৰ বোজা বেচি হ'ব আৰু নতুন নতুন সমস্যাই আমাক আগুৰি ধৰিব। গতিকে আমি নতুন শিল্প গঠন কৰাৰ লগে লগে অসমত কাৰীকৰ পাবলৈ ৰাজহৰ টকা খৰচ কৰি হলেও যিমান মানুহৰ দৰ্কাৰ সিমান খিলঞ্জীয়া অসমীয়া মানুহক শিক্ষা দি তৈয়াৰ কৰিব লাগিব। সেইটো নহলে আমি কেতিয়াও সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰো।

Unskilled বনুৱাৰ ক্ষেত্ৰতো সেই একে কথা। বহু ক্ষেত্ৰত আমাৰ মানুহ লোৱা নাই আৰু বাহিৰৰ পৰা মানুহ অনা হৈছে। অসমৰ খলুৱা মানুহ বিলাকক কামত নিয়োগ কৰিব পৰা হ'ব বুলি মই নিশ্চয় ভাবো। অসমত **unskilled labour** হিচাবে অসমীয়া মানুহে কাম নকৰিছিল আৰু এতিয়া এই কাম কৰিবলৈ লৈছে। **Transshipment Labour**ত অৰ্থাৎ ঘাট মহলদাৰৰ কামত অসমীয়া মানুহ নাছিল। এতিয়া অসমীয়া মানুহ বিলাকে সেই কাম কৰে আৰু তাৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হৈ আহিছে। আলি পদুলি সজা কামত আৰু শ্ৰমিক বাহিনী আদিত অসমীয়া মানুহ সোমাই পৰিছে এই দৰেই

অসমীয়া মানুহে কাম কৰি তেওঁলোকৰ অৰ্থ নৈতিক অৱস্থা ভাল কৰিবলৈ এটা জাগৰণ হৈছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, অসমত বৰ্তমান শতকৰা ১০ভাগ শ্ৰমিক আছে এই গড় কলিকতা, বোম্বাই আদি ডাঙৰ ডাঙৰ শিল্প প্ৰদেশ কেইখনৰ সমান, গতিকে অসম চৰকাৰৰ শ্ৰমিক বিভাগৰ কামৰ বিশেষ গুৰুত্ব দিয়া হৈছে।

তাৰ পিচত তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ অন্তৰ্গত চাহ বাগিচাৰ মজদুৰ সকলৰ, যান-বাহনৰ শ্ৰমিক, গড়কািকাণ্টনী বিভাগৰ শ্ৰমিক আৰু ধান আৰু তেল কামৰ শ্ৰমিকৰ Fair Wage Committee ৰ নিৰ্দেশানুযায়ী ফেব্ৰুৱাৰী '৪৫'ৰ দিন পৰাৰ আঁচনি লব লাগে। এই শিল্প কেইটাত কাম কৰা শ্ৰমিক সকলৰ নিম্নতম বেতন আগতে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছিল। তাৰোপৰি, ছাপাখানা, প্লাইউড, চ'মিল (Saw Mill) ৰ শ্ৰমিক সকলৰ আৰু মিউনিচিপালিটিৰ হৰিজন সকলৰ মিনিমাম ৱেজ'ৰ ব্যৱস্থা হোৱা নাই। এই শ্ৰমিক সকলৰ কাৰণে নিম্নতম বেতন নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা প্ৰয়োজন। এই সকলোৰে কাৰণে মই ভাবো, আইন পাচকৰি, তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ কাল ছোৱাতে নিম্নতম বেতন নিৰ্দ্ধাৰিত কৰাৰ কাম সমাপ্ত কৰিব লাগে আৰু দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ যি কেইটা দিন বাকী আছে এই সময় ছোৱাতে এই কাম আৰম্ভ কৰিব লাগে। যদি অসমত কাম কৰা এই শ্ৰমিক সকলৰ উন্নতি কৰিব পৰা নহয় তেন্তে অসমৰ কৃষক সকলৰো অৱস্থা টনকীয়াল নহয়। শ্ৰমিক সকলৰ উন্নতিৰ লগত কৃষক সকলৰ উন্নতি ওতপ্ৰোত ভাৱে জৰিত। কাৰণ শ্ৰমিক সকলৰ উপাৰ্জনৰ এটা মোটা অংশ খেতিয়ক সকলৰ উৎপাদন খাদ্য বস্তু কিনাত ব্যয় কৰে। চাহ বাগিচাৰ মজদুৰৰ বেতন বৃদ্ধিৰ এটা অংশ খেতিয়ক সকলেও পাইছে।

(At this stage the Speaker entered the Chamber and occupied the Chair).

অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ চাহ বাগিচাৰ শ্ৰমিক সকলৰ উন্নয়নৰ কাৰণে ভাৰত চৰকাৰে Plantation Labour Act ১৯৫২ চনতেই গৃহীত হয় যদিও তাক ১৯৫৫ চনতহে বলবৎ কৰা হয়। এই আইন বলবৎ কৰাত বহুত বেমেজালি হৈছে। এই আইন মতে বাগিচাত 'creche' ঘৰ দিছে। কেচুৱা লৰা ছোৱালীক creche ত বাখি মাক কামলৈ যোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। কিন্তু এই creche ঘৰ বোৰত কেচুৱাই গাখীৰ-আদি খোৱাৰ ব্যৱস্থা নকৰিলে মাকে ৭।৮ ঘণ্টা অনাহাৰে নিজৰ কেচুৱাক এৰা সম্ভৱ নহয়। গতিকে এই creche ঘৰ বোৰত কেচুৱাই খোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এই বিষয়ে এটা যোগাৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে বুলি চৰকাৰক অনুৰোধ জনাওঁ।

শ্ৰমিক সকলৰ কাৰণে Canteen ৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে, কিন্তু তাত কম মূল্যত ভাল আহাৰ খোৱাৰ ব্যৱস্থা নাই। চাহ বাগান বিলাকত আজি কালি চাহৰ দোকান বৃদ্ধি হৈছে। 'কেনটিন' বিলাকত সস্তা দামত ভাত আৰু চাহ যোগানৰ ব্যৱস্থা থাকিলে শ্ৰমিক সকলৰ টকা বেচি খৰচ নহয় আৰু শ্ৰমিক সকলেও ভাল কাম কৰিব পাৰে।

বাগান মজদুৰ আইন মতে চাহ বাগিছা বিলাকত প্ৰতি এশ ফুটৰ ভিতৰত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা থাকিব লাগে। কিন্তু দুখৰ বিষয় বহুত বাগানত ৫,০০০ ফুটৰ

ভিতৰতো পানীৰ ব্যৱস্থা নাই। কোনো কোনো বাগিছাত যি পানী যোগানৰ কাৰণে পুখুৰী আছে সিও শুকাই যায় তাত পানী নাথাকে। এই পানীৰ ব্যৱস্থা যাতে হয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে নজৰ দিয়া উচিত। অন্য উপায়েৰে ইয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰিলে চাহ মজদুৰ সকলৰ উন্নতিৰ হকে নতুন আইন প্ৰনয়ণ কৰিও এই ব্যৱস্থা কৰিব বুলি ভাবো। শ্ৰমিক সকলৰ বিবাদৰ নিষ্পত্তিৰ কাৰণে যি যন্ত আছে—সিও সম্পূৰ্ণ কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। শ্ৰমিক সকলক কামৰ পৰা বখাস্ত কৰিলে তেওঁলোকৰ মামলা শুনাৰ আৰু নিৰপত্তা বক্ষা কৰাৰ কাৰণে নতুন যন্ত স্থাপিত হব লাগে। কাৰণ Industrial Dispute Act ৰ দ্বাৰা সমস্যাৰ সমাধান কৰোতে বহুদিন লাগি যায় আৰু সেই একটু অনুযায়ী হাইকোৰ্ট আদিলৈ যাওঁতে মীমাংসা নোহোৱাকৈ কেচ বিলাকত ৪।৫ বছৰ লাগি যায়। সেই কাৰণে এই ক্ষেত্ৰত নতুন যন্ত তৈয়াৰ কৰিলে শ্ৰমিক সকলৰ মুক্তি হব বুলি ভাবো আৰু যেন চৰকাৰে ইয়াৰ সু-ব্যৱস্থা লয় নহলে শিল্প বিলাকত স্থায়ী শান্তি স্থাপন হোৱা টান হব। সেই কাৰণে মই এই কথা বিশেষভাৱে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

অলপতে চাহ বাগিছাৰ শ্ৰমিক সকলৰ যি ২০ নয়াপইচা বেতন বৃদ্ধি কৰা হৈছে সি কেৱল দৈনিক বেতন হৈ ঠিকা পাত তোলা কামত কেনেকৈ এই বৃদ্ধি কৰা যায় তাৰ বিবেচনা কৰা হোৱা নাই। এই ক্ষেত্ৰতো বিবেচনা কৰা চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য। শ্ৰমিক সকলক শিল্প পৰিচালনাত ভাগ লবলৈ দিব লাগিব। চৰকাৰী বে-চৰকাৰী উভয় ক্ষেত্ৰতে শিল্প পৰিচালনাৰ ভাগ শ্ৰমিকক দিব লাগে। মই আশা কৰোঁ তৃতীয় পৰিকল্পনাত অসমৰ শিল্পৰ শতকৰা ২৫ ভাগত মালিক আৰু শ্ৰমিকৰ যুটীয়া পৰিকল্পনা প্ৰৱৰ্ত্তন কৰা উচিত। আজি অসমত যি Trade Union গঠন হৈছে সেই বোৰ এতিয়াও অনা শ্ৰমিকৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হৈ আছে। মই কওঁ যে শ্ৰমিক সকলৰ মানুহৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হবলৈ দিব লাগে। তৃতীয় পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনাত Trade Union শিক্ষাৰ অনুষ্ঠান কৰিব লাগে। যাতে এই বোৰৰ জৰিয়তে আমি শ্ৰমিকৰ ভিতৰৰ পৰা নেতা উলিয়াব পাৰো আৰু তেওঁলোকে শ্ৰমিক সংগঠন বুজে আৰু পৰিচালনা কৰিব পাৰে।

মহোদয়, তৃতীয় পৰিকল্পনাত Social Security ব্যৱস্থা কৰিব লাগে বুলি মই ভাবো। State Insurance ৰ Scheme প্ৰৱৰ্ত্তন কৰা হৈছে যদিও চিকিৎসাৰ ভাল সুবিধা দিয়া হোৱা নাই। গতিকে অনতি পলমে State Insurance Scheme মতে চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। Plantation Provident Fund Act ৰ দ্বাৰা চাহ বাগিছাৰ মজদুৰৰ কাৰণে ভবিষ্যত সঞ্চয়ৰ ব্যৱস্থা হৈছে যদিও অন্য ভালেখিনি শ্ৰমিকৰ কাৰণে এই সুবিধা নাই। এই উদ্দেশ্যে অসম চৰকাৰে নতুন এখন আইন অনা উচিত। যাতে Central Provident Fund Act আৰু Plantation Provident Act ত অন্তৰ্ভুক্ত নোহোৱা শ্ৰমিক সকলক এই সুবিধা যাতে দিব পাৰি। Social Securityৰ কাৰণে Workers Insurance System কৰিব লাগে, যাতে এজেকেট কমিছ্যনৰ ভাগ নিব নোৱাৰে আৰু বেতনৰ পৰা প্ৰিমিয়াম কাটি বীমা কৰিব পাৰে।

তাৰ পিচত Old age pension ৰ কথা। সকলো উন্নত দেশত Old age pension ৰ ব্যৱস্থা আছে। মই আশা কৰো বুঢ়া কালত যাতে

মানুহ দুঃখত পৰিব নালাগে তাৰ বাবে Old age pensionৰ ব্যৱস্থা হ'ব লাগে। মই ভাবো Social Securityৰ কাৰণে, বন্ধ হৈ যোৱা শিল্প বিলাক উদ্ধাৰ কৰি নিবনুৱা শ্ৰমিকৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষা কৰিব পাৰিব। এই বিষয়ে এটা পুঁজি গঠন কৰিবলৈ অসম চৰকাৰে যত্ন কৰিব লাগে।

অসম চৰকাৰে চাহ বাগিছাৰ শ্ৰমিকৰ শিক্ষাৰ ভাৰ হাতত লোৱাৰ সিদ্ধান্ত কৰিছে—স্কুল যব গজা, দক্ষতা আদি দিয়া, কোম্পানীৰ দায়িত্ব; কিন্তু পৰিচালনা আৰু পৰীক্ষা আদি চৰকাৰে চলাব বুলি সিদ্ধান্ত লৈছে। কিন্তু আজি এবছৰ হৈ গ'ল এই সিদ্ধান্ত সিদ্ধান্ততে থাকিল। চৰকাৰে পৰিচালনা আৰু পৰীক্ষাৰ দায়িত্ব ললে চৰকাৰৰ একো বেচি টকা খৰছ নহয়। মই ইয়াৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে অতি সোনকালে কৰিব বুলি অনুৰোধ জনালো।

তাৰ পাচত মই জনাব খোজো যে তৃতীয় পৰিকল্পনা কালৰ ভিতৰত হবিজন সকলৰ উন্নয়নৰ ব্যৱস্থা হ'ব লাগে। তেওঁলোকে যাতে মূৰত টিন লৈ পায়খানা পৰিষ্কাৰ কৰিব লগীয়া নহয় তাৰ ব্যৱস্থা নিশ্চয় হ'ব লাগিব। বহুতে ভাবিব পাৰে তেতিয়া তেওঁলোকে বেকাৰ হৈ যাব কিন্তু মই কওঁ তেতিয়া তেওঁলোক কেতিয়াও বেকাৰ নহয়—কাৰণ আমাৰ ইয়াত শ্ৰমিকৰ বৰ অভাৱ তেতিয়া তেওঁলোক অন্য কোনো শ্ৰম ল'ব পাৰিব।

চৰকাৰে সিদ্ধান্ত কৰিছিল যে যিবোৰ কৰ্মচাৰীয়ে পাচ বছৰৰ বেচি কাল চাকৰি কৰিব তেওঁলোকক স্থায়ী কৰা হ'ব। কিন্তু চৰকাৰে এই সিদ্ধান্ত ভাল মতে কাৰ্য্যকৰী কৰা নাই। এনেকুৱা কৰ্মচাৰী গড়কাপ্তানী বিভাগ, কৃষি বিভাগ আদি সকলো বিভাগতে বহুত আছে। কিন্তু তেওঁলোকক স্থায়ী কৰা হোৱা নাই। চৰকাৰী সিদ্ধান্ত এটা এইদৰে কাৰ্য্যকৰী নকৰাটো দুখৰ কথা। চৰকাৰী চাকৰিত যদি স্থিৰতা নেথাকে তেনেহলে কি আশাত তেওঁলোকে কাম কৰিব। আশাকৰো চৰকাৰৰ সিদ্ধান্ত অনতি পলমে কাৰ্য্যকৰী কৰিব।

সকলো ক্ষেত্ৰতে ট্ৰেড ইউনিয়ন গঠন কৰিবলৈ এক্‌তিয়াৰ আছে। গতিকে চৰকাৰী কৰ্মচাৰী সকলকো ট্ৰেড ইউনিয়ন গঠন কৰিবলৈ এক্‌তিয়াৰ দিব লাগে। যদি দিয়া নহয়, তেনেহলে তেওঁলোকে নিয়ম ভঙ্গ কৰি বিশৃঙ্খলাৰ সৃষ্টি কৰিব। যেনেকৈ কিছুমান দিন আগতে ইয়াত কৰিছিল। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বহু বিভাগত এই ট্ৰেড ইউনিয়ন আছে আৰু অসম চৰকাৰতো থাকিলে বেয়া নহয়। তাৰ দ্বাৰা কৰ্মচাৰী সকলৰ অভিযোগ নোৱৰ স্ত্ৰ-শীমাংসা কৰিব পৰা যাব আৰু চৰকাৰবো স্ত্ৰবিধা হ'ব।

অসমৰ অতিৰিক্ত বনুৱা (Surplus labour) বহুত আছে বিশেষ কৈ চাহ বাগিচাত। আজি অসম উপত্যাকাৰ বাগিচাত শতকৰা ৯ জন নিবনুৱা আৰু কাছাৰত শতকৰা ১৬ জন নিবনুৱা হৈ আছে। তেওঁলোকৰ সতি সন্ততি হৈ লাহে লাহে নিবনুৱা সমস্যা আৰু বাঢ়ি যাব। এই বাঢ়ি অহা নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিবৰ বাবে যদিও শিল্প প্ৰতিস্থা কৰা হৈছে তথাপি এই সমস্যাৰ সমাধান নহ'ব যদি শিল্প প্ৰতিস্থান বোৰলৈ বাহিৰৰ পৰা মানুহ অনা হয়—বিশেষকৈ চাহ বাগিচা বোৰলৈ। সেই কাৰণে বাগিচা বোৰে যাতে লাইনৰ আৰু বাগিচাৰ কাষৰে নিবনুৱাক নিয়োগ কৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। যদি আমাৰ মানুহ দূৰলৈ নোযোৱা অভিযোগটোকে মৰহন কৰি বাহিৰৰ মানুহ এই শিল্পত নিয়োগ কৰে তেতিয়া সমস্যা বাঢ়িবহে। এতিয়া

আমার মানুষকে উগদনি দিব লাগিব এঠাইব পৰা আন ঠাইলৈ যাবলৈ, অনেকুৱা কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো।

ইয়াকে কৈ মই বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিছো। আশা কৰো বিন্ত মন্ত্ৰীয়ে মোৰ কথা কেইটালৈ বিশেষ ভাৱে লক্ষ্য কৰিব যাৰ দ্বাৰা অসমৰ আৰ্থিক উন্নতি, সামাজিক উন্নতি আৰু নিবনুৱা সমস্যা সমাধান হোৱাত সহায় হব।

Shri NANDA KISHORE SINHA (Sonai): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অৰ্থ মন্ত্ৰীৰ প্ৰায় এক কোটি টকাৰ বাড়াতি বাজেট পেশ কৰায় আমাৰ আনন্দিত এবং সেই জন্য তিনিও ধন্য বাদীহ। আমি অদ্য বাজেট সম্বন্ধে সমালোচনা না কৰে কাছাড় জেলাই চলিত দ্বিতীয় পঞ্চ বাৰ্ষিকী পৰিকল্পনাৰ এই কয়েক বৎসৰে কি কি আমাৰ পেয়েছি এবং কি কি সমস্যাৰ সন্মুখীন হইতে চলিয়াছি সেই বিষয় সমূহ সম্বন্ধেই বলিতে চাই।

প্ৰথমতঃ **Communication** অৰ্থাৎ ৰাস্তা ষাট ইত্যাদি সম্বন্ধে লামডিং হইতে শিলচৰ এবং কৰিমগঞ্জ ৰেলওয়ে লাইনেনৰ যাত্ৰী বা মাল অনা নেওয়ার কোন উন্নতিই হয় নাই। ২০।২৫ বৎসৰ পূৰ্বে বা ছিল তাই আছে। আমাদেৰ গৌহাটী বা শিলং আসাৰ যখন প্ৰয়োজন পড়ে আমাদিগকে মাসেক কাল পূৰ্বেই একটা **reservation** কথা চিন্তা কৰিতে হয় এবং অন্যান্য শ্ৰেণীৰ কথা বলা নিস্পৃয়োজন। অৰ্থমন্ত্ৰী তাৰ ভাষণে বলিয়াছেন যে বৰ্ত্তমানে **Railway authority** আসামে প্ৰত্যহ ২৫০ wagons মালৈৰ দিতে ৰাজী হইয়াছে এবং এই বৎসৰেৰ শেষেৰ দিকে ৪০০ শত wagons এ গিয়ে দাড়াবে কিন্তু সরকার যাত্ৰীদেৰ দুৰ্দশা দুৰকৰা সম্বন্ধে **Railway Authority** কি ব্যবস্থা কৰিয়াছেন উহা বলিতে আমি আশ্চৰ্যান্বিত হইয়াছি। **Air Service** ৰ বেলায় ও তাই। আগে আমাৰ ৩৫ টাকায় শিলচৰ হইতে সোজা গৌহাটীতে আসতে পাৰতাম; কিন্তু এখন আমাদেৰ ৭৭ টকা খৰচ কৰে আগৰতলা হয়ে গৌহাটী আসতে হয়। কাছাড়ের জন সাধাৰণেৰ বহু আবেদন নিবেদন কৰ্ত্তৃপক্ষের কাছে কিছুই স্থান পাইতেছেন। বলিয়া আমাৰ বিশ্বাস। আমি জনি এই সমস্ত ব্যাপাৰ **Central Government**. তথাপি ৰাজ্য সরকারেৰ দায়িত্ব জন সাধাৰণেৰ নিকট বেশি। সেই জন্যই ৰাজ্যসৰকাৰ কেন্দ্ৰীয় সরকারেৰ সহিত এই বিষয়েৰ বিহিত ব্যবস্থা অতি প্ৰয়োজনীয়। আৰ ৰাস্তা ষাটেৰ বেলায় ও সেই একই ব্যবস্থা যেমন জোয়াই-বদৰপুৰ-শিলচৰ ৰাস্তা। পুল ওলীৰ কাজ এখন ও হয় নাই কবে হবে তাৰও নিশ্চয়তা নাই। বৃষ্টি হইলেই চলাচল বন্ধ। আৰ কালাইন হইতে এই জোয়াই ৰাস্তা জৈয়াস্তিয়া ৰোড হইয়া শিলচৰ যাওয়ার কথা কিন্তু ৰাণী বাজাৰ হইতে ভাঙ্গাৰ পৰ্যন্ত কিছু কাজ কৰতঃ বন্ধ ৰাখা হইয়াছে। জানি না কততুকু সত্য এই ৰাস্তা পুলেৰ সংখ্যা খুব বেশি হবে সেইজন্য নাকি **alignment** পৰিবৰ্ত্তন কৰাৰ ব্যবস্থা হইয়াছে। যদি তাই হয় উহা খুবই অন্যায় হইত কাৰণ জন সাধাৰণ উহাৰ উপকাৰীতা হইতে বঞ্চিত হইবে। সুরমা নদীৰ পাৰে বহু। গ্ৰাম এবং হাজাৰ হাজাৰ লোকেৰ বাস। মুখ্যমন্ত্ৰী ও অৰ্থমন্ত্ৰী এই এলাক পৰিলক্ষণ কৰিয়া এই প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়াছিলেন যে **Defence** এৰ মাধ্যমে ভট্টেৰচক আদিৰ খাল হইতে ৰাজাটীলা হইয়া কাটিগড়া পৰ্যন্ত গত বাৰই ৰাস্তা কৰা হইবে কিন্তু উহা না কৰিয়া মাত্ৰ গুমড়া হইতে আদিৰ খাল এবং কাটিগড়া হইতে ৰাজাটীলাৰ কাজ কৰা হইতেছে। কিন্তু মধ্যখানেৰ প্ৰায় ৭ মাইল অৰ্থাৎ ভট্টেৰচক-আদিৰখাল হইতে ৰাজাটীলা পৰ্যন্ত ৰাস্তাৰ কাজ আৰম্ভ না কৰায় আমাৰ দুঃখিত। সুরমা পাৰেৰ এই সীমান্তেৰ জন সাধাৰণেৰ যাতায়তেৰ অসুবিধাৰ কথা বলা নিস্পৃয়োজন। আশা কৰি অতি সঙ্ঘৰ এই ৰাস্তাৰ কাজ সরকার হাতে নিবেন। দ্বিতীয় পঞ্চবাৰ্ষিকীৰ প্ৰথম ভাগে কিছু

কাজ রাস্তায় হইয়াছে সত্য কিন্তু সারা জেলার Major Bridge গুলি না হওয়ার বৃষ্টি হইলেই যাতায়ত বন্ধ হইয়া যায়। যেমন সুনাই মুখের, আগ্রা-ঘাটের, রুকমীর পুল। সরকারের যে এই জেলার প্রতি স্ফূর্তির অভাব তার প্রমাণ বরাক বিজ। আর Local Board এর দায়িত্ব এখন মহকুমা পরিষদ গ্রহণ করেছে কিন্তু চলিত বৎসর লোকেলবোর্ড যে সমস্ত কাজ (রাস্তার) হাত দিয়াছিল উহা বন্ধ হইয়া আছে। মহকুমা পরিষদের কাছে ও সামান্য অর্থ দেওয়া হইয়াছে। লোকেলবোর্ডের রাস্তার কাজ সম্পাদনের প্রয়োজন অথ মহকুমা পরিষদকে দেওয়ার জন্য দাবী জানাই।

দ্বিতীয়তঃ—চিকিৎসার ব্যবস্থা সম্পর্কে নুতন-রামনগরে একটা হাসপাতাল হওয়ার কথা। প্রয়োজনীয় জমিদান করা হইয়াছে। গত এপ্রিল মাসে Public Works Department estimates সরকারের নিকট পাঠাইয়াছে আমি জানি এ পর্যন্ত ৮৯ টি reminder ও দেওয়া হইয়াছে কিন্তু administrative approval দূরের কথা একটা উত্তর ও দেই নাই। ইহা অত্যন্ত পরিতাপের বিষয়। এবার আমি প্রস্তাবিত আসামে দ্বিতীয় মেডিকেল কলেজ সম্বন্ধে কিছু বলব—গত বার বাজেটে যখন গৌহাটীতে এই কলেজ স্থাপন সম্পর্কে কথা উঠে তখন কাছাড়ের প্রতিনিধি বৃন্দ আপত্তি করিলে সরকার একটা Expert Committee করতঃ শিলচর এবং গৌহাটীর বিষয়টি বিবেচনার প্রতিশ্রুতি দেন। এই কমিটির করার সময়ও আমরা লক্ষ্য করিয়াছি যে সরকার কাছাড়ের প্রতি বিরূপ মনোভাব নিয়াই কমিটি করিয়াছেন। তার প্রমাণ বলব Dr. Bordoloi কে retired হওয়ার পরে এই কমিটিতে নেওয়া হইয়াছে। সরকার কেবল Director of Health Services কে উক্ত কমিটিতে সভ্য মনোনয়ন করার কথা কিন্তু বর্তমান Director Dr. Choudhury কে সেই মতে সদস্য করা হইয়াছে এবং Dr. Bordoloi কে ও অতিরিক্ত সদস্য করা হইয়াছে। আর কাছাড়ের Deputy Commissioner কে কলেজের জন্য যখন সরকার কয়েকমাস আগে (Expert Committee) তাদের কাজ আরম্ভ করার আগে) উপযুক্ত জায়গার প্রস্তাব পাঠানোর নির্দেশ দেওয়া হইলে Deputy Commissioner স্থানীয় নেতৃ বৃন্দের সঙ্গে পরামর্শ করে জায়গার একটা প্রস্তাব পাঠান। যে প্রকারেই হউক উক্ত খবর পত্রিকাদিতে এই ভাবে প্রকাশিত হয় যে শিলচরে দ্বিতীয় Medical College স্থাপনের সিদ্ধান্ত আসাম সরকার করেছেন কিন্তু কিছুদিন যেতে না যেতেই অর্থাৎ প্রায় ১৫ দিনের মধ্যে সরকার একটা Press note দিয়ে জনসাধারণকে জানান যে দ্বিতীয় Medical College এর স্থান এখনও ঠিক করা হয় নাই। Expert Committee র report এর পর বিহিত ব্যবস্থা নেওয়া হইবে। কিন্তু Expert Committee গৌহাটী শিলং এবং শিলচর পরিবেশন করার পর খানেই বিশেষ করে আসাম ভ্যালীর পত্রিকা সমূহে মিথ্যা খবর অর্থাৎ গৌহাটীতে দ্বিতীয় Medical College হওয়া উচিত বলে Expert Committee recommend করেছেন এই খবর প্রকাশিত হইলে পর কাছাড়ের জনসাধারণ সরকারকে Press Note দেওয়ার জন্য অনুরোধ করা সত্ত্বেও আজি পর্যন্ত সেই ভুল খবর প্রকাশিত হওয়ার কোন প্রতিবাদ দেন নাই। এ ছাড়াও এবার বাজেট ৪,২৭,০০০ টাকার একটা অঙ্ক এই বারে অর্থ তৎ গৌহাটীতে দেখান হইয়াছে।

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Medical): Sir, may I intervanve ? The hon. Member has raised the question of the Second Medical College. I may inform the hon. Member that the

location for the Second Medical College has not yet been decided. The matter is still pending and under consideration of the Government. The word, Gauhati perhaps printed through oversight.

(A voice—The budget should be corrected).

Shri NANDA KISHORE SINHA (Soneri): ইহা অন্তত নিন্দনীয় সরকারের এই মনোভাব সমর্থন যোগ্য নয় এবং ভূয়া Expert Committee না করে সরকার পরিষ্কার ভাবে বলিয়া দিলেই পারিতেন। গৌহাটীতে একটি অনুরূপ কলেজ করার বিরোধী কাছাড় বাসী নয় কিন্তু Planning Commission এই ভাবের বড় শিক্ষা প্রতিষ্ঠান করার সময় পিছ-পড়া এলাকার কথা বিশেষ ভাবে বিবেচনা করার যে পরামর্শ দিয়াছেন উহার প্রতি দৃষ্টি আমি আকর্ষণ করি এবং যে কোনো অবস্থাতেই প্রস্তাবিত দ্বিতীয় Medical College কাছাড়কেই দিতে হইবে।

Subsidised dispensaries সমূহ অবিলম্বে সরকার পুণাঙ্গ হাসপাতালে পরিণত করার ব্যবস্থা করা উচিত। আর শিলচর হইতে ঘোরারবন্ধ প্রায় ১২ মাইলের মধ্যে লেভার পুল হইতে কাটিগড়া পর্যন্ত প্রায় ১৫ মাইলের চিকিৎসার কোন ব্যবস্থা নাই। কাজেই এই দুই এলাকায় দুটি হাসপাতাল একটি বড়জালেঙ্গায় এবং অন্যটি কিনাখালে। এই প্রসঙ্গে আমি জানালপুর Primary Health Unit এর বর্তমান অবস্থা সম্বন্ধে কিছু বলব। গত কয়েক বৎসর ধরিয়া এই Unit এর কাজ আরম্ভ হইয়াছে কিন্তু গত ৬ মাস ধরিয়া কাজ বন্ধ হইয়াছে। তার কারণই বা কি আমরা বুঝিতেছি না। আশা করি অচিরেই উহার কাজ শেষ করতঃ জন-সাধারণের চিকিৎসার ব্যবস্থা করার দাবী জানাইতেছি।

তৃতীয়তঃ কাছাড়ে প্রায় ৫০।৬০ হাজার কাছারী বস্তুণের বাস। তাহারা Plains Tribal কিন্তু এই পিছ পড়া সমাজ সরকার কর্তৃক প্রদত্ত under Article 275 এর সুযোগ সুবিধা হইতে বঞ্চিত। আমরা বার বার এই সমাজের কথা বলা স্বত্বেও সরকার প্রতিকারের ব্যবস্থা না করায় দুঃখিত। গতবার মুখ্যমন্ত্রী কাছাড়ের Deputy Commissioner র সঙ্গে আলাপ করে বিহিত ব্যবস্থা নেওয়ার প্রতিশ্রুতি দিয়াছিলেন। দ্বিতীয় পঞ্চবার্ষিকী পরিকল্পনায় তাদের কিছুই হইলনা এবং আমার বিশ্বাস তৃতীয় পরিকল্পনায় ও তাদের জন্য কিছু করা হইবে। আমি যতটুকু জানি মাত্র ৬,০০০ হাজার মত Plains Tribal এর সংখ্যা সরকার ধরিয়া থাকেন উহা ও কিন্তু জয়পুর রাজার বাজার এলাকার। কিন্তু আমার চক্রেই ভোটের সংখ্যা এই সমাজের সম্ভব দাবী প্রায় ৬,০০০। কাজেই লোক সংখ্যা ১২,০০০ কম হইতে পারেনা। এছারাও ববখালা যেখান রাজ্য গোবিন্দ চক্রে নামে হাইস্কুল প্রতিষ্ঠা আছে। সংখ্যা ও অনেক। বৎসরের পর বৎসর ধরিয়া এই পিছ পড়া লোকদের এই ভাবের তাদের ন্যায় সম্ভব দাবী হইতে উপেক্ষিত করার কোন মানে হয় না।

সর্বশেষে আমি কাছাড়ের সব চেয়ে বড় সমস্যা বেকার ও ভূমিহীনদের কথাই বলিব। গত ৫০ বৎসরের মধ্যে প্রকৃতপক্ষে বিশেষ করে শিলচর মহকুমায় কোন ভূমিহীনকে জমি দিতে পারিনাই। চা-বাগানে যা সামান্য পাওয়ার যায় উহা ও চাটাই শ্রমিকদের। চা-বাগানের বর্তমান অবস্থা যে অবস্থাই পৌছিয়াছে তাহাতে শ্রমিকদের ভবিষ্যৎ ও চিন্তার বিষয় হইয়া দাড়াইয়াছে। সুতরাং ভূমিহীন সমস্যা আংশিক সমাধানের জন্য সরকারের একটা অচিরেই ব্যবস্থা করা উচিত।

এই প্রসঙ্গে আমি কাটীগড়া থানায় Evacue property বলে কয়েকবৎসর পূর্বে সরকার এক বৃহৎ অংশকে declare করেছে উহা অন্যায় ভাবে করা হইয়াছে। যারা Minority Community অর্থাৎ মুছলমান সম্প্রদায়ের লোক পাকিস্তানে গিয়াছে তাদের সম্পত্তি হইবে Evacue property। কিন্তু সরকার যারা স্থায়ী বাসিন্দা এখন ও বসতকার এমন কি হিন্দুদের সম্পত্তিকে এই ভাবে declare করেছে। উহার সংশোধন না হইলে বিক্ষোভ দেখ দিবেই। আশা করি সরকার অচিরেই তা সংশোধনের ব্যবস্থা করিবেন।

পরিসারে আমি কাছাড় চা-বাগানে শ্রমিক ইউনিয়ন কর্তৃক তাদের অফিস ও পিছপরা শ্রমিকদের জন্য বাড়ি ইত্যাদি করার জন্য প্রায় ৪ বিঘা জায়গা ২২ হাজার টাকা খানেক খরচ করে যোগার করেছিলেন। সেই কাম এখন সরকার নাকি Requisition করেছেন। তখন Revenue Minister submission বলে প্রতিবাদ করায় এই বিষয় আর বলা হয় নাই।

Shri GAURISANKAR ROY (Katlicherra): Mr. Speaker Sir, I rise to congratulate the Finance Minister for his able handling of the State Budget for the year 1960. The Budget estimates show a surplus of about one crore of rupees and the Finance Minister deserves congratulation and public commendation for the same. The most salient feature of the Budget is that no new taxation has been imposed. The estimates have been made on the basis of the current taxation and realisation of arrears. The increase in Revenue is mainly due to increased estimate under grant-in-aid from Government of India for financing the larger plan than in the current year.

The allocations of money in different heads have, rightly, been done. More attention has been given to meet the present need of the people and the country. Importance has been given on Education, Civil Works Food Production, Industries of different kinds and such other heads. The Budget estimate shows that all possible attempts have been made for all-round progress of the State. We are going to build up a welfare State in its truest sense and for this the co-operation of all is necessary. I hope, that will be forthcoming for the country and the nation.

Sir, I don't like to go into details of the Budget but like to make some observations here and there. First of all I like to speak a few words about Tea Industry and its labour particularly in the district of Cachar which may be called a problem district, now.

Sir, Cachar is essentially a tea district. Its economic condition fluctuates with rise and fall in the fortune of this foreign exchange earner. It is doubtful whether any other Industry is going to be established in Cachar, in near future, which can replace tea. So more attention should be given on it.

The problems of working class serving in tea are numerous, the most conspicuous of which are problems of unemployment and rehabilitation of the uprooted but settled humanity who have no right whatsoever, on soil they live or grow their own crop. Out of nearly three lakhs resident population in tea gardens only about eighty thousand including about 45 per cent females are working.

Mismanagement and long negligence often result in periodic layoff retrenchment and similar other assault on labour including closure. Such a closed garden Chincorie Tea Estate has been purchased by Workers Co-operative and is running smoothly and another garden Sonthalia Tea

Estate is under process of purchase. This is quite new venture and most probably only of its kind in the whole of India. But how far such ventures can achieve their end unless the Government comes forward with financial assistance either as grants or as long term loans. Alternative to this is to take measures for taking over the gardens and to keep in running conditions by Government.

The decay in tea industry should be arrested in time and confidence to be restored in workers to enthruse them for rehabilitation of this industry which requires investment of money for improvement on the line suggested by Menon Commission.

Sir, I have already said that the problems are numerous. Recently two tea gardens in Cachar, namely, Larsing and Unrunaband belonging to Shri P. G. Chatterjee of Calcutta have taken resort to forcible retrenchment of a large number of workers alleging to be medically unfit and has thus taken attempt to save money. The working class people of the district are under extreme anxiety and have been afraid of their lots in such unilateral and undesirable action of the Management.

Sir, in 1952-53 about tea thousand labourers were retrenched in tea gardens of Cachar and at the same time a large number was laid-off. The case was sent to the Tribunal and after such a long time, the award has come out, very recently, against the workers. These people have been quite helpless and should be rehabilitated on land with economic holdings. A Memorandum explaining the difficulties of tea population and land affairs of tea gardens in Cachar has been submitted to the Chief Minister, Assam and I hope, it will receive his sympathetic consideration.

Sir, the wages of the labourers of Cachar tea gardens are veary low. I am extremely glad at the wage increase in Assam Valley Tea Gardens and shall highly appreciate the step if taken by Government to increase the wages in Cachar gardens also. I don't find reason, Sir, why the wages in Cachar gardens will not be increased. The cost of living in Cachar is more then that of other districts of Assam. Apart from this out of about there lakhs labour population only about eighty thousand are working with Rs.1.37 and 1.31 per day. You can better imagine, Sir, how a man with such wages and such number of dependents having various expenditures like marriage, pujas, sraddhas, education of children, etc., can live in the world. There are other reasons also and all these facts are sufficient to consider the wage increase of the Cachar Tea labourers. I hope Government will take early step in this regard.

Sir, the education of the children of tea labourers are not at all to the expectation of under the existing set up of things. The introduction of Inspectorate may improve the position to a little extent. But until all the schools are taken over by Government, fully, no proper education can be expected. As education is the responsibility of the Government such a big population in the State cannot be left uncared for in the society. So the proposal of taking over the tea gardens schools should be materialised without further delay.

Sir, I have brought various problems to the the notice of the Government, on various occasions in the past and now I am drawing special attention of the Government towards the matters I have stated now, for necessary action.

Sir, let me take this opportunity to bring to the notice of the Government some facts about another category of workers, namely, Forest Villagers. The living conditions of these people are very bad and they are very backward educationally, socially, economically and other aspects. They are employed under certain conditions and are given some land to reclaim and settle on without any right and claim over it. They are liable for eviction by the department at any time and without any order of the Court of Law and no appeal lies with the Court for the aggrieved person for such unilateral action-right or wrong.

Sir, the administration of this department is being run by the Law made about eighty years ago. It is an area where people cannot open their mouths, cannot express their mind and feeling, cannot hold any social gathering or meeting without permission of the departmental authority who generally does not allow or prefer such things in the forest villages. Sir, I like to cite an example here. In the district of Cachar the forest villagers of the whole district held a general meeting and discussed about the conditions of the forest villagers and in presence of D.F.O. fixed a date to hold another general meeting during the month of February last and arranged the same with the knowledge of the D.F.O. What happened is that on the day of the meeting the D.F.O. placed guards on various places, threatened the villagers to attend the meeting, put the gate under lock and key so that the M.Ps. and M.L.As. invited in the meeting cannot attend. You will be surprised to hear that Sir, several notices had been served on a number of people for holding the meeting an cutting of bamboos for making pandal etc. Coersion and threatening are being applied to demoralise the forest workers so that the social organisation formed by them for upliftment of these people cannot be built up. Sir, I hope Government will take necessary action in this matter....

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) : What is the suggestion of the hon. Member ? What is to be done ?

Shri GAURISANKAR ROY (Katlicherra) : I shall give suggestion, Sir, is it not the curtailment of right and privileges of the citizen of free India ? I hope Sir, Government will take necessary action in this matter. Sir, the wages which are paid...

Shri HARESWAR DAS : Will the Hon'ble Member what is to be done, sir ?

Shri GAURISANKAR ROY : I am coming to that, sir. I shall give my suggestions. The wages which are paid to these forests village workers are very low. It is rupee one per day with which a man has to work in dense forest infected by wild animals at the risk of his life. The Tangiya labourers are given a few bighas of land to settle on it and in return they have to clear the jungle for the departmental use 3 or 4 bighas free of cost, per year. Is it the proper way, sir, to realise the work from a man ? I feel it is not.

Sir, the medical facility, water supdly, educational all these schemes are lagging behind in forest villages. They are deprived of the benefits of Development block, Panchayats, Co-operative etc. Apart from these, a forest

village worker has to pay tax for bringing bullocks in the forest village, on hire, for cultivation of own land. He has to pay tax for increasing the plough. They suffer for want of grazing land also. Sir all these situations invited special attentions of the Government for amelioration. Therefore, sir, I suggest that a committee should be set up to go through and enquire all the mattars stated by me along with others, if any, and suggest measures for improvement of the conditions of the forest village worker.

Sir, more stress should be given on food production. The schemes taken up for intensive cultivation are really praise-worthy. The extensive cultivation also should not be neglect and hence all the available land should be brought under cultivation. It is reported that extensive areas in Forest Reserves of Lakhicherra in Silchar subdivision and area between Lalacherra and Gharmura forest reserve in Hailakandi subdivision, from Barjamira to Cheragi in Hailakandi and Karimganj subdivision, are available for extensive cultivation. As there is heavy demand for land from landless people of the Cachar district, I request the Government to examine the proposal at an early date and to find out land for the landless people from the areas stated by me. Sir, here I like to suggest for reclamation of Bakri Hoar, Bawar Beel and Itala Beel in Hailakandi subdivision, to bring more areas under cultivation.

Sir, about road communication, I have already given my suggestion in Five Year Plan. Now I only request the Government for early completion of Badarpur-Jowai road, Barak bridge at Silchar. I also suggest a new road from Silchar to Aijal via Gaglacherra, Roopacherra, Gharmura to Sairong on the east bank of Katakhal and Dhaleswari river of Hailakandi subdivision. This will be easy, less expensive and short in distance. I request the Government to examine the proposal.

Sir, Katlicherra area is situated on the extreme south of Hailakandi subdivision inhabited mainly by tribal, scheduled caste, ex-tea garden labour and other backward class of people. Considering the area and the people a Development Block should be sanctioned during the next allotment of Blocks.

Sir, I like to conclude my speech with a few words on the second Medical College in Assam. I understand that the expert committee appointed to select the site has submitted its report to the Government. The expert committee recorded the sentiment expressed by the representative of Cachar people who are anxiously waiting favourable decision of the Government early. I am surprised to note how the same has been provided in the budget showing the site at Gauhati before the final decision of the Government.

With these words, sir, I again congratulate the Finance Minister for presentation of a surplus budget for the year 1960-61 and resume my seat.

Swami KRISHNANANDA BRAHMACHARI (Kokrajhar): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সদনত বিত্তমন্ত্রীৰ ভাষণৰ আলোচনা হৈ আছে। আলোচনা প্ৰসঙ্গত মই কব খোজো যে অসম দেশ নানান সমস্যাৰে পৰিপূৰ্ণ সমস্যাৰ সমালোচনা যিমান সহজ তাৰ সমাধান কঠিন। অসম দেশ দুভেদ্য দুৰ্গৰ দৰে ইয়াৰ চাৰিও কাষে পৰ্বতে আগুৰি আছে। সেই কাৰণে দুজয় যোগলে ১৭ বাৰ আক্ৰমণ কৰিও অসম জয় কৰিব পৰা নাছিল। অসমৰ বিভিন্ন জাতি উপজাতিৰ মাজত যিটো সদভাৱ আছিল ইংৰাজে দেশ এৰি থৈ যোৱাৰ

সময়ত সেই সদভাৱ আৰু পৰস্পৰ মিলাপ্ৰীতিৰ ঠাইত বিভেদৰ সৃষ্টি হৈছিল। আজি অসম চৰকাৰে বিভিন্ন জাতিৰ মাজত সমন্বয় প্ৰতিস্থা কৰিবলৈ যি চেষ্টা কৰিছে তাত সম্পূৰ্ণ নহলেও কিছু কৃতকাৰ্য হৈছে। এনে এখন দেশ সমৃদ্ধিশালী কৰিবলৈ হলে মন্ত্ৰৰ দৰে কৰা সম্ভৱ নহয়। কিন্তু আমি দেশৰ আৰ্থিক উন্নতিৰ ফালে চোৱাৰ লগতে নৈতিক অধঃপতনৰ ফালেদিও লক্ষ্য ৰাখিব লাগে। বৰ্তমান কোকৰাঝাৰত এটা নতুন মহকুমা হৈছে। তাত এটা ৰাস্তা হৈছে তুটান পৰ্যন্ত। সেই ৰাস্তাৰ কামত মিছা বিল দি ৮৪ হেজাৰ টকা আয়সাং কৰিছে। তাৰে ৪০ হেজাৰ টকা ধুবাই দিছে আৰু দুজন মান ঠিকাদাৰ গ্ৰেপ্তাৰ হৈছে। তাত শতকৰা ৯০ জন লোক জনজাতীয় আৰু পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ লোক। এনেকুৱা ঠাই এখনৰ উন্নতিৰ কাৰণে যদি চৰকাৰে চকু নিদিয় এই পৰিকল্পনা বিলাক ৰাস্তাৰত ৰূপ দিবলৈ যদি সেই আন্তৰিকতা নাথাকে তেন্তে অকল আইন প্ৰণয়ন কৰি কাগজত আঁচনি কৰি দেশৰ সমস্যা সমাধান কৰিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে সদস্য সকলৰ প্ৰতি মোৰ প্ৰথম নিবেদন এইয়ে দেশত যেনেকৈ অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ কাৰণে চৰকাৰে কোটি কোটি টকা খৰিছে তাৰ ৰাজকন্মচাৰী সকলক সদচিহ্ন আৰু সৎভাৱ আৰু নৈতিকতাৰ ফালে যদি ধাল খুৱাব নোৱাৰে তেন্তে দেশৰ উন্নতিৰ বাধা আহিব।

অলপতে কেৱল কোকৰাঝাৰত মহকুমা এখন হৈছে। চৰকাৰে আজি দেশ গঠনৰ কাৰণে প্ৰথমৰে পৰা অসমৰ যিবিলাক জনজাতি আৰু অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ লোক আছে সেই সকলৰ প্ৰতি দৃষ্টি কৰিছে। অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ উন্নতিৰ কাৰণে চৰকাৰে এইবাৰৰ বাজেটত ৫ লাখ টকা দিছে। তাৰ কাৰণে চৰকাৰ আমাৰ ধন্য বাদৰ পাত্ৰ।

অৱশ্যে বহুতো ৰাজনৈতিক দলে বহুত সমালোচনা কৰিছে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ও পৰিকল্পনাৰ জৰিয়তে এই জনজাতীয় আৰু অন্যান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ উন্নতিৰ কাৰণে বহু টকা দিছে। এতিয়া যদি আঁচনি বিলাক কাৰ্যকৰী কৰি তেওঁলোকক সমপৰ্যায়লৈ আনি শ্ৰেণী বিহীন জাতি এটা গঠন কৰিব নোৱাৰে তেন্তে দেশৰ উন্নতিৰ কেতিয়াও নহয়।

সেই কাৰণে চৰকাৰে বহুতো পৰিকল্পনা হাতত লৈছে - লোকৰ উন্নতি, জন সাধাৰণৰ সামাজিক অৰ্থনৈতিক উন্নতি, শিক্ষাৰ উন্নতি আদিৰ কাৰণে বাজেটত টকা খৰিছে। তাৰ কাৰণে চৰকাৰক মই অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

কোকৰাঝাৰত এইমাত্ৰ এটা নতুন মহকুমা কৰিছে, আজি ধুবুৰীৰ পৰা ডিব্ৰুগড়লৈ অনায়াসে যাব পাৰে কিন্তু বিজনীৰ পৰা অহিন অহিন কোন পিনে যাবৰ আজিও কোনো উপায় নাই। ১২ বছৰ স্বাধীনতাৰ পিচটো আজি গোৰাঙ্গ দলংৰ বাহিৰে কোকৰাঝাৰ মহকুমাত কোনো দলং নহল আই নদী, মানাহ, উলটাডঙাৰ বিজনীৰসক নদী দুলামী আদিবো দলং হোৱাৰ কোনো ব্যৱস্থা নহল। অসমৰ বহুত ডাঙৰ ডাঙৰ নদীৰ দলঙেই নিৰ্মাণ হ'ল উত্তৰ লক্ষীমপুৰলৈ যোৱা ৰাস্তাৰ দলঙো হ'ল বা কিছুমানৰ নিৰ্মাণৰ পৰিকল্পনা চলিছে কিন্তু আচৰিত কথা যে গোৰাং "বুজ"ৰ বাহিৰে চৰকাৰে সেই অঞ্চলৰ দলং নিৰ্মাণত কোনো চকু দিয়া নাই।

আই নদীৰ দুইপাৰে ৮ হাজাৰ বিঘা মাটি ধ্বংস কৰিছে, তাত বসবাস কৰা লোক সকলৰ ভিতৰত জনজাতীয় লোকেই বেচি, সেই লোকসকল দিনে

দিনে দুখীয়া হৈ গৈছে। আজিলৈকে এই সকলক বন্ধা কৰিবলৈ চৰকাৰে কোনো ব্যৱস্থা হাতত লোৱা নাই। এই আই নদীখন বন্ধাৰ চৰকাৰে আজিও চকু নিদিয়াটো বৰ আচৰিত কথা। দুলাসী নদীখন একেবাৰে সৰু নদী। তাত আজিলৈ এখন দলং নাই। বেকী নদী আৰু আই নদীয়ে আজি বিজনীক একেবাৰে পূব আৰু পশ্চিম অসমৰ লগত বিচিনু কৰি ৰাখিছে।

আই নদীৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ কোনো পৰিকল্পনাৰ হাতত নোলোৱাত আজি হাজাৰ হাজাৰ মানুহ ভূমিহীন হৈছে। এইদৰে যদি এটা অঞ্চলৰ প্ৰতি একেবাৰে আওকাণ কৰা হয় সমগ্ৰ সমাধান হোৱাৰ পৰিবৰ্ত্তে বাঢ়িহে যাব। অসম চৰকাৰে কিয় কোনো চৰকাৰে সমাধান কৰিব নোৱাৰে।

মানুহৰ সংখ্যা দিনে দিনে বাঢ়িছে কিন্তু মাটিৰ পৰিমাণ বঢ়া নাই। অসমত সৰু আৰু ডাঙৰ নদী বিলাকে হাজাৰ হাজাৰ মানুহক ভূমিহীন কৰিছে। চৰকাৰৰ কৃষি বিভাগে যথেষ্ট কাম কৰাৰ চেষ্টা কৰিছে - উৎপাদনো বৃদ্ধি হৈছে। “প্ৰত্নপৰমদৰ্শী দয়াল কিন্তু বিয়ম তাহাবিগম—” ই, এন, ডি, বিভাগে লাখ লাখ টকা খৰচ কৰিছে কিন্তু এটুপি পানী মানুহে নাপায়। পানীয়ে ভঙা নদীত লাখ লাখ টকা খৰচ কৰি বান্ধ বান্ধিও একো লাভ হোৱা নাই। বিজনীত নদী বান্ধিছে - পানী নাই, চম্পানদী বন্ধাৰ কাৰণে টেঙাৰ দিলে, কিন্তু আজিও কাম হাতত লোৱাৰ কোনো চিন নাই। বাৰিষা আহিলে তাত কাম কৰা এতিয়া সম্ভৱ নহয়, কেৱল টকাহে খৰচ হব। সেই কাৰণে চৰকাৰে লাখ লাখ টকা খৰচ কৰা স্বত্বেও কোনো কাম কাৰ্যকৰী হোৱা নাই। মই নিবেদন কৰো যে চৰকাৰে এই বিষয়ে তীব্ৰ দৃষ্টি ৰাখিব।

কৃষি বিভাগৰ জৰিয়তে যিবিলাক সৰু সৰু বান্ধ হৈছে সেই বিলাকৰ পৰা ৰাইজ লাভবান হৈছে কিন্তু লাখ লাখ টকা য'ত খৰচ হৈছে তাত হৈছে তাত একো হোৱা নাই। আজি মানুহক পানী দিব নোৱাৰে অকল বৰষুণৰ পানীৰ ওপৰতে ৰাইজে নিৰ্ভৰ কৰিব লাগে। গতিকে দেশৰ উন্নতি হ'ব লাগিলে কৃষি আৰু যাতায়তৰ ব্যৱস্থা সকলো ঠাইতে হ'ব লাগিব।

শেষত মই কওঁ কোকৰাঝাৰ বৰ পিচপৰা ঠাই। চৰকাৰে যদি পিচপৰা ঠাইৰ উন্নতিৰ কাৰণে টকা নিদিয়ে তেন্তে দেশখন সমানে আগবাঢ়ি যাব নোৱাৰে। অসম চৰকাৰৰ পৰিকল্পনাৰ পৰা দেখা যায় চৰকাৰে সেই বিষয়ে দৃষ্টি দিছে। আজি দেশখনৰ গঠনত চৰকাৰৰো দায়িত্ব আছে, কন্মচাৰী সকলৰো দায়িত্ব আছে আৰু ৰাইজৰো দায়িত্ব আছে। এই সকলোৰে সহযোগ নহলে দেশৰ মঙ্গল হ'ব নোৱাৰে।

আশাকৰো এই কলেজ বিলাকে চৰকাৰৰ পৰা সাহায্য পান। দেশ গঠনৰ প্ৰথম চৰকাৰ, বিধান সভাৰ সদস্য আৰু চৰকাৰী কন্মচাৰী সকলৰ যিমান দায়িত্ব আছে ৰাইজৰো তেনে থাকিব লাগিব। যদি সেয়ে নহয়, দেশৰ মঙ্গলৰ কাৰণে যেনেই যি সপোন নেদেখক সকলো ব্যথ হ'ব। সেই কাৰণে এই

সকলো বিলাক চিন্তাকৰি সকলোৱে নিজৰ নিজৰ গধুৰ দায়িত্ব বহম কৰি দেশৰ মঙ্গলৰ কাৰণে যেন চিন্তা কৰে। আৰু মোৰ কবলগীয়া নাই—অবশেষত দেশৰ হিতৰ কাৰণে যি বিলাক আঁচনি লৈ দেশৰ হিতৰ কাৰণে টকা ব্যয় কৰাৰ উপযুক্ত ভাষণ বিত্তমন্ত্রী ডাঙৰীয়াই দাঙি ধৰিলে তাৰ বাবে তেখেতক সমৰ্দ্ধনা জনাই মোৰ বক্তব্য শেষ কৰিলো।

Complaint *re*: removing of a file from the Library Table of the House by Shri Hiralal Patwary

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Supply):

Mr. Speaker, Sir, I have got to raise an important matter before you. Sir, on the other day, you may remember it while I was speaking in this House, I raised certain questions about Tangla Marketing Society and the conduct of some Patwaris. At that time my friend shri Gaurisankar Bhattacharyya intervened that I should place the original papers on the Table of the House. Accordingly I placed the Government file regarding the Tangla Marketing Society on the table of this House. To-day I asked for this file from the Assistant Secretary to correct my speech because some of the names of some of the Patwaris have not been correctly recorded. But the Assistant Secretary comes and reports to me that one of the hon. Members of this House, Shri Hiralal Patwari has taken away this file. I should say, Sir, that this a breach of privilege of the House on the part of the hon. Member. I would most respectfully request you to refer this matter to the privilege Committee for taking action against the person whose action amounts to stealing any papers from the table of the House.

Shri HIRALAL PATWARY (Penery): Regarding the file on which the hon. Minister has brought charge against me, Sir I am to say that the file in question was placed on the Library Table on the demand of Shri Gaurisankar Bhattacharyya and Sir, with your permission I made my speech on the basis of the file on that day. The file was mixed up with other papers. On Saturday, I left Shillong to Gauhati and being anxious to catch the Gate in hurry the file went through mistake along with my other papers. Just now at 3-55 P. M. the Assistant Secretary enquired me of that file and I told him that the file is in Goswami's Car in which I came from Gauhati today and that I would bring that immediately. So it is a matter of great regret that the Hon'ble Minister could make a statement that I have stolen that file. It appears as a personal grudge.

*Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA (Gauhati): Sir, while this is very unfortunate that a paper which was laid on the table of the House should some how or other go outside the House. It is really very unfortunate I think. But if a member along with some other papers, takes it outside through mistake then that hon. Member should not be charged of stealing. When there is no *mensrea*, when he says that by mistake along with some other papers it was taken to his car, I think it is too much for a Minister to call it an act of stealing. I can realise that he may be angry or irritated because he required the file just now for some very important purpose. But after all when some body is angry or irritated I think it is always good for the House for the dignity of the House and for the good of the House to use restrained language.

M. MOINUL HAQUE CHAUDHURY (Minister, Supply) : Sir, why all these advices to me ?

Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA : It is also a breach of privilege that a Minister calls an hon. Member thief. That should also go to the Privilege Committee.

*Shri MOHI KANTA DAS (Barchalla) : Taking away a Government file from the Library Table outside the House is a very serious thing Sir. Many documents may be missing because that file was compelled to be filed here at the instance of the party concerned. Therefore, how can a member take away an important file on which much heat was raised and taken away outside the House. This cannot be minimised and my friend Shri Bhattacharyya wanted to minimise it. It is surely a breach of privilege of the House. Therefore I would appeal to the Chair to take firm action in such matters. With these few words Sir, I resume my seat.

*Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA (Gauhati) : I do not want to minimise this.

Mr. SPEAKER : It will be better for me to consult the Leader of the House and also Leader of the Opposition in this matter. As both of them are absent, therefore, I reserve my ruling on the subject. After discussing the matter with them I shall give my ruling to-morrow or the day following.

Shri TANKESWAR CHETIA (Nazira) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বিত্তমন্ত্রী মহোদয় ডাঙৰীয়াই বাটৰ আয় ব্যয় সম্বন্ধে আৰু এই প্ৰসঙ্গত দেশ গঠনৰ বিভিন্ন ধৰণৰ আঁচনি দাঙি ধৰি যি ভাষণ সদনত দাঙি ধৰিলে তাৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ জনাওঁ। প্ৰত্যেক শিতানতে যথা সম্ভৱ উচিত বিবেচনা কৰি ভূবোকাত হাতী ভৰোৱাৰ দৰে বিভিন্ন দেশ গঠনৰ আঁচনি সমূহ সদনত ব্যক্ত কৰি বাজেটত সন্নিবিষ্ট কৰাৰ বাবে তেখেত শলাকৰ পাত্ৰ।

প্ৰথমতে মই কেইটা মান শিক্ষা সম্বন্ধীয় কথাই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছোঁ। সেইটো হৈছে—চৰকাৰী বাজেটত শিক্ষাৰ শিতানত বছৰে পিচত বছৰকৈ ব্যয়ৰ মাত্ৰা বঢ়াই নিছে আৰু এই বাবে চৰকাৰক ধন্যবাদ দিব লাগিব। আনন্দৰ কথা যে চৰকাৰে বে-চৰকাৰী স্কুল সমূহৰ শিক্ষক সকলৰ বেতন বৃদ্ধি কৰি তেওঁবিলাকৰ অভাৱ অভিযোগ দূৰ কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছে।

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 10 a. m. on Tuesday, the 8th March 1960.

R. N. BARUA,
Secretary, Assam Legislative Assembly.

*Speech not corrected.

